

Protokół Nr 1/2025/2026
z posiedzenia Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW
z dnia 17.11.2025 roku

PORZĄDEK OBRAD

1. Otwarcie posiedzenia oraz zatwierdzenie porządku obrad. - **referuje dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni.**
2. Przyjęcie protokołu z posiedzenia Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych z dnia 29.09.2025 r. – **referuje dr hab. Piotr Prokopowicz, prof. uczelni**
3. Uchwała Rady Dziedziny Nauk Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie odmowy nadania **drowi inż. Łukaszowi Apiecionkowi** stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja na wniosek Komisji z dnia 29.09.2025 roku.
- **referuje Sekretarz Komisji dr hab. Piotr Prokopowicz, prof. uczelni.**
4. Uchwały Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie zaopiniowania indywidualnych planów badawczych uczestników szkoły doktorskiej:
 - **mgra inż. Patryka Ledy** (inżynieria mechaniczna),
 - **mgra inż. Aleksandry Piotrowskiej** (inżynieria materiałowa).- **referuje Przewodniczący Komisji ds. opinii Indywidualnych Planów Badawczych dr hab. inż. Wiesław Urbaniak, prof. uczelni.**
5. Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dr hab. inż. Izabeli Rojek prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Mateusza Rzemieniewskiego** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.
- **referuje dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni.**
6. Uchwała Rady Dziedziny Nauk Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dra hab. inż. Grzegorza Domka, prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Pawła Domka** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria mechaniczna w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.
- **referuje dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni.**
7. Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dra hab. inż. Jacka Jackiewicza prof. uczelni** na promotora **Mostafy Ebrahimi**

przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria mechaniczna w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

- **referuje dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni.**

8. Uchwała Rady Dziedziny Nauk Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dr hab. inż. Joanny Paciorek-Sadowskiej, prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Stanisława Grosickiego** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

- **referuje dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni.**

9. Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dr hab. inż. Magdaleny Stepczyńskiej, prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Piotra Altmajera** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

- **referuje dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni.**

10. Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dra hab. inż. Krzysztofa Moraczewskiego, prof. uczelni** na promotora **Oksany Krasinskiej** przygotowującej rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

- **referuje dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni**

11. Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dra hab. Piotra Rytlewskiego, prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Krzysztofa Kostura** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w trybie eksternistycznym.

- **referuje dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni.**

12. Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej **mgr inż. Natalii Puszczkowskiej** nt. „Biodegradowalne kompozyty piezoelektryczne na bazie polilaktydu otrzymywane metodą wytłaczania” w postępowaniu o nadanie stopnia doktora nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria materiałowa.

Promotorzy: prof. dr hab. inż. Marek Macko oraz dr hab. Piotr Rytlewski, prof. uczelni

- **referuje dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni**

13. Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie zaopiniowania projektu zmian do *Regulaminu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora*.

- **referuje dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni.**

14. Sprawy bieżące.
15. Wolne głosy i wnioski.

Ad.1

Otwarcie posiedzenia oraz zatwierdzenie porządku obrad. - **referuje dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. uczelni.**

Przewodniczący RDNI-T dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. uczelni powitał członków Rady i wniósł o poszerzenie porządku obrad o punkty:

Przewodniczący RDNI-T dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. uczelni wniósł o przyjęcie zaproponowanego porządku obrad

Wyniki głosowania jawnego: jednogłośnie

Członkowie Rady Dziedziny Nauk Inżyniersko-Technicznych przyjęli porządek posiedzenia Rady Dziedziny Nauk Inżyniersko-Technicznych w dniu 17.11.2025 r.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżyniersko-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. uczelni zaproponował następujący skład komisji skrutacyjnej:

- dr hab. inż. Marek Macko prof. uczelni,
- dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
- dr hab. Piotr Rytlewski, prof. uczelni.

Wyniki głosowania jawnego: jednogłośnie

Członkowie Rady Dziedziny Nauk Inżyniersko-Technicznych przyjęli zaproponowany skład komisji skrutacyjnej.

Przewodniczący RDNIT dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. uczelni wyznaczył sprawozdawcę posiedzenia Rady Dziedziny Nauk Inżyniersko-Technicznych w dniu 17.11.2025 r. prof. dra hab. inż. Mariusza Kaczmarka.

Ad.2

Przyjęcie protokołu z posiedzenia Rady Dziedziny Nauk Inżyniersko-Technicznych z dnia 29.09.2025 r. – **referuje dr hab. Piotr Prokopowicz, prof. uczelni**

Dr hab. Piotr Prokopowicz, prof. uczelni stwierdził zgodność protokołu z posiedzenia Rady Dziedziny Nauk Inżyniersko-Technicznych z dnia 29.09.2025 r. z przebiegiem obrad i zawnioskował o jego przyjęcie.

Przewodniczący RDNI-T poddał wniosek pod jawne głosowanie.

Wyniki głosowania jawnego: Rada jednogłośnie przyjęła protokół.

Ad.3

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie odmowy nadania **dr. inż. Łukaszowi Apiecioniowi** stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja na wniosek Komisji z dnia 29.09.2025 roku.

- referuje Sekretarz Komisji dr hab. Piotr Prokopowicz, prof. uczelni.

Sekretarz Komisji dr hab. Piotr Prokopowicz, prof. uczelni przedstawił członkom Rady skrócony przebieg posiedzenia Komisji ds. postępowania dr inż. Łukasza Apiecionka o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja, które odbyła się dnia 29.09.2025 roku w formie zdalnej za pośrednictwem MS TEAMS . W posiedzeniu uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji.

W postępowaniu habilitacyjnym wszczętym na wniosek **dr. inż. Łukasza Apiecionka** przygotowane zostały cztery recenzje. Konkluzje w dwóch recenzjach są negatywne a w dwóch pozostałych pozytywne. Jest to o tyle znamienne, że zgodnie z art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) opinia nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne. Ponadto przepisy wskazują, że w tej sytuacji nie przeprowadza się kolokwium habilitacyjnego. Decyzja w sprawie negatywnej opinii w uchwale wiązała się ściśle ze stanem narzuconym przepisami, niezależnie od własnej opinii członków komisji.

Sekretarz Komisji dr hab. Piotr Prokopowicz, prof. uczelni przedstawił opinie recenzentów, a także opinie pozostałych członków komisji

Prof. dr hab. inż. Marek Klonowski w swojej recenzji ocenił w następujący sposób składowe osiągnięcia we wniosku habilitacyjnym:

1. Monografia: „Liczby rozmyte w architekturze sztucznych sieci neuronowych”.

Zarzuty do oryginalności i zakresu - główny pomysł (sieć gęsta operująca na uporządkowanych liczbach rozmytych — OFN) w znacznej mierze pochodzi z pracy [7] z cyklu publikacji. Recenzent wskazuje, że poza opisem koncepcji w monografii brakuje **przekonującej motywacji** przewagi tej koncepcji nad klasycznymi metodami i innymi podejściami „rozmytymi”; użyta metodologia porównawcza jest **dyskusyjna** (szerszy opis zarzutów umieścił przy omówieniu pracy 7 z cyklu publikacji zgłoszonych jako część osiągnięcia).

Recenzent wskazał też inne błędy m.in: niefortunne objaśnienie „problemu NP-trudnego”; możliwe błędne zrozumienie pojęcia, niejasne „momenty arytmetyczne” (str. 29),

problematiczna teza o zależności szybkości uczenia od wartości początkowych parametrów, niejasne zdanie o „stałej wartości błędu średniokwadratowego” przy dużych wagach startowych (str. 36), nieprecyzyjne odwołanie do „twierdzenia Kołmogorowa” jako rzekomo koniecznego do określenia wielkości sieci (str. 41).

Dodatkowo podkreślił, że monografia zawiera liczne drobne błędy językowe i składu. W efekcie ocenił, iż **monografia nie jest dobrze napisana zaś wykład merytoryczny (w sensie znaczenia nowych wyników) jest zbyt mały jak na osiągnięcie habilitacyjne.**

2. Cykl publikacji jako część osiągnięcia habilitacyjnego.

Recenzent zarzucił, że żadna z publikacji nie została opublikowana w **czasopiśmie lub na konferencji o wysokim prestiżu międzynarodowym**. Podkreślił jednak, że zakwalifikowanie prac do dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja nie budzi zastrzeżeń.

Recenzent zarzucił poszczególnym publikacjom wskazanym jako osiągnięcie, powtarzalność, brak nowych pomysłów, niezrozumiałość, nieścisłości przy opisywaniu i definiowaniu istotnych elementów, a także błędy edytorskie. Ponadto w ósmej pracy z cyklu autor deklaruje analizę formalną, której jednak w rzeczywistości nie przedstawiono.

Recenzent szczegółowo omówił pracę opublikowaną w czasopiśmie *Sensors* (oznaczoną jako [7]) wskazując tę pozycję jako źródło koncepcji w monografii (przy ocenie monografii). Pomysł przedstawiony w pracy uznał za ciekawy, chociaż **nie na poziomie oczekiwanym od osiągnięcia habilitacyjnego.**

Dodatkowo recenzent wskazał tu zastrzeżenia metodologiczne.

- Zarzucił, że habilitant w publikacji porównuje liczbę neuronów, licząc węzły w swojej implementacji oraz w klasycznych metodach. Recenzent wskazał, że „neuron rozmyty” użyty przez habilitanta jest strukturą bardziej skomplikowaną niż standardowy neuron w zwykłej ANN. Stąd liczba operacji podstawowych (a w efekcie faktyczna złożoność obliczeniowa) może być istotnie różna w obu modelach.

- Recenzent zarzucił też niedociągnięcia przy porównaniu wyników w zakresie szybkości działania. Wskazał, że habilitant porównuje swoją implementację napisaną w Pythonie z implementacją stworzoną w bibliotece Keras. Recenzent zaznacza, że choć zasadniczo implementacje w Keras są zoptymalizowane, to dla małych sieci (jak te analizowane w publikacji) Keras może być wolniejszy ze względu na narzut wymagany przez użycie samej biblioteki. Stąd ma wątpliwości do prawidłowości wniosku. Recenzent podkreślił również, że w publikacji brak analizy teoretycznej oraz brak oceny wpływu procesu „wyostrzania” (defuzyfikacji) na wyniki modelu.

W ocenie tego składnika osiągnięcia recenzent podsumował, że w całym cyklu **nie zaprezentowano rozwiązań**, pozwalającego stwierdzić, że proponowane metody rozwiązują jakkolwiek problem, którego wcześniej nie można było rozwiązać. Dodatkowo efektywność powstałych rozwiązań nie została należycie udokumentowana i uzasadniona, a także jakość prezentacji w pewnej części nie jest zadowalająca. Jednocześnie nowe pomysły zaprezentowane w cyklu wydają się stosunkowo proste.

3. Rozwiązanie technologiczne: współautorstwo w oryginalnym rozwiązaniu technologicznym – Systemie Wspomagania Dowodzenia HMS C3IS JAŚMIN. Recenzent nie odniósł się szczegółowo do tej części wskazując, że dostarczona dokumentacja jest zbyt skromna, by w pełni ocenić znaczenie osiągnięcia oraz udział habilitanta w nim.

Pozostałe aspekty oceny sylwetki habilitanta recenzent ocenił pozytywnie. Podkreślił obszerny dorobek publikacyjny habilitanta. Zwrócił jednak uwagę, że **duża część** publikacji ukazała się w **wydawnictwach lokalnych** lub w języku polskim, a w dorobku **brakuje publikacji w czasopiśmie i na konferencjach wysokiej rangi**. Recenzent podkreślił, że habilitant **dobrze motywuje swoje badania względami praktycznymi**, a wskaźniki bibliometryczne uznał za **adekwatne dla osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego**. Również pozytywnie recenzent ocenił działalność aplikacyjną habilitanta oraz ogólną aktywność naukową i dydaktyczną.

Finalnie recenzent podkreślił jednak, że mimo licznych pozytywnych aspektów, **nie rekomenduje nadania stopnia doktora habilitowanego**, gdyż wskazane dzieło habilitacyjne, zawiera istotne wady. Najważniejsza z nich to brak uzasadnienia dla badań oraz brak przekonującej analiza proponowanego rozwiązania.

Ponadto w trakcie posiedzenia Komisji recenzent ponownie podkreślił, że wiele elementów w sylwetce habilitanta sprawia pozytywne wrażenie. Pozytywnie ocenił jego aktywność naukową i dydaktyczną oraz zaangażowanie w liczne projekty.

Wymienił zgłoszone osiągnięcia przez habilitanta zaznaczając, że koncentruje się na dwóch pierwszych: monografii oraz cyklu publikacji, gdyż opis trzeciego osiągnięcia (czyli współautorstwa w oryginalnym rozwiązaniu technologicznym) nie ujawnia szczegółów. Następnie odwołał się do swojej recenzji i podkreślił, iż podstawowym problemem dla niego była jakość dzieła habilitacyjnego. Stwierdził, że część zagadnień jest zbyt słabo zdefiniowana i nieco myląco, natomiast te elementy dobrze zdefiniowane takie jak podstawy sieci neuronowych i jej działanie nie wprowadzają nowych elementów i są dobrze znane.

Odnosił się także do cyklu prac przedstawionego jako osiągnięcie, gdzie podkreślił ich dużą różnorodność, jednak zarzucił, że zostały napisane niezrozumiale. Zarzucił im również błędy metodologiczne. Podkreślił także, iż nie widzi w pomysłach habilitanta właściwego odniesienia do rozwiązań innych autorów. Zgłosił wątpliwości do skuteczności rozwiązań, które podał habilitant. Zarzucił, iż jest niejasne czy habilitant odnosi się do liczby węzłów, liczby warstw czy do rzeczywistych obliczeń. Zaznaczył też, że nawet jeśli w propozycjach habilitanta obliczeń jest mniej, to mogą być bardziej złożone z racji tego, że działają na obiektach rozmytych, co w takim przypadku umniejsza skuteczność propozycji. Podkreślił też, iż brakuje mu głębszego porównania proponowanych przez habilitanta rozwiązań z aktualnym stanem wiedzy. Na koniec zarzucił jeszcze, iż te oryginalne pomysły przedstawione w cyklu publikacji nie są w wystarczający sposób opisane i uzasadnione.

Prof. dr hab. inż. Remigiusz Grzegorz Wiśniewski w swej recenzji uznał, że:

- **monografia** oraz **cykl artykułów** *spełniają wymogi formalne*,
- natomiast osiągnięcie dotyczące *HMS C3IS JASMINE* **nie spełnia wytycznych ustawowych**, gdyż dokumentacja nie zawierała informacji o indywidualnym wkładzie habilitanta oraz precyzyjnego omówienia oryginalności osiągnięcia. W konsekwencji to osiągnięcie **nie było rozpatrywane w dalszej części recenzji**.

Następnie recenzent przeszedł do merytorycznej oceny osiągnięć naukowych

1. Monografia naukowa

Recenzent uznał, że monografia „*Liczby rozmyte w architekturze sieci neuronowych*” przedstawia **oryginalne i nowatorskie opracowanie skalowalnej rozmytej sztucznej sieci neuronowej wykorzystującej skierowane liczby rozmyte**. Podkreślił, że habilitant opracował własną architekturę sieci rozmytej, cztery algorytmy uczenia, a zaproponowane rozwiązania zostały gruntownie zweryfikowane eksperymentalnie. Zwrócono uwagę na **dużą aktywność badawczą, dojrzałość naukową** oraz przygotowanie kodu w języku Python wspomagającego zastosowanie rozmytych sieci neuronowych.

Recenzent stwierdził, że opracowane i zrealizowane rozwiązanie **stanowi znaczny i istotny wkład w rozwój dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja**.

2. Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych

Recenzent przeanalizował każdą z nich, wskazując, że publikacje tworzą **spójną całość tematyczną**, koncentrującą się na zastosowaniu logiki rozmytej, sztucznych sieci neuronowych i mechanizmów bezpieczeństwa teleinformatycznego. Habilitant jest pierwszym autorem wszystkich artykułów, w tym czterech samodzielnych, co świadczy o **bardzo dobrej aktywności i samodzielności naukowej**.

Recenzent podkreślił, że cykl publikacji ma wysoki poziom merytoryczny, obejmuje badania przeprowadzone w kraju i za granicą (m.in. w Uniwersytecie w Bambergu), a zaprezentowane rozwiązania są oryginalne i eksperymentalnie zweryfikowane. W podsumowaniu tej części stwierdził, że **autorskie osiągnięcie zawarte w cyklu publikacji kandydata stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja**.

Recenzent pozytywnie ocenił ogólną aktywność naukową. Wskazał liczne publikacje, wystąpienia konferencyjne i udział w projektach badawczych. Podkreślił aktywność dydaktyczną habilitanta. Recenzent zaakcentował też pozytywnie jego **wysokie wskaźniki cytowań**. W ocenie końcowej recenzent stwierdził, że dr inż. Łukasz Apiecionek wykazuje się istotną aktywnością naukową oraz posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące **znaczny wkład w rozwój dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja**. W związku z tym recenzent **poparł wniosek o nadanie dr. inż. Łukaszowi Apiecionkowi stopnia doktora habilitowanego** w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych, w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja.

Ponadto w trakcie posiedzenia Komisji recenzent podkreślił, że ocena zgłoszonych osiągnięć była wyjątkowo trudna. Zaznaczył, że opis trzeciego osiągnięcia – współautorstwa w oryginalnym rozwiązaniu technologicznym – nie pozwala na formalną ocenę i dlatego

skoncentrował się na dwóch pierwszych osiągnięciach, czyli na monografii oraz cyklu publikacji.

Podkreślił, że analizując dwa pierwsze osiągnięcia dostrzegł elementy nowości i uznał je jako wystarczająco znaczący wkład w rozwój dyscypliny. Zaznaczył jednak, iż zauważył też sporo niedociągnięć. Jako najważniejsze wskazał mało przejrzysty opis osiągnięć, który wymaga dużego wysiłku, by znaleźć w treści co konkretnie jest tym osiągnięciem. Stwierdził też, że oceniając osiągnięcia łączył najważniejsze elementy obu, co razem przechyliło wagę jego oceny na pozytywną i uznał, że osiągnięcia spełniły minimalnie warunki ustawowe habilitacji.

Prof. dr hab. Grzegorz Marcin Wójcik szczegółowo analizuje monografię „*Liczby rozmyte w architekturze sztucznych sieci neuronowych*”, która według niego stanowi główne osiągnięcie habilitacyjne.

Według recenzenta pierwsze dwa rozdziały mają przede wszystkim charakter wprowadzający, choć przykłady zastosowań kończące drugi rozdział, należy już zaliczyć do wkładu habilitanta w rozwój dyscypliny. Największe znaczenie ma trzeci rozdział zatytułowany *Rozmyte sieci neuronowe*. Obejmuje on opis znanych wcześniej architektur, takich jak FALCON i ANFIS, oraz wprowadza nowy model zaprojektowany przez autora – rozmytą sieć neuronową bazującą na głębokim uczeniu konwolucyjnym, w której wagi są skierowanymi liczbami rozmytymi.

Recenzent zwrócił uwagę, że autor metodycznie i systematycznie przedstawił cały scenariusz pracy nad modelem, zaprezentował kod w języku Python z możliwością wykorzystania w bibliotece NumPy oraz przedstawił przykłady użycia i analizę wyników.

W opinii recenzenta osiągnięcie to charakteryzuje się wysokim poziomem innowacyjności. Połączenie zalet głębokiego uczenia z możliwościami logiki rozmytej pozwala na efektywne wnioskowanie i generalizację wiedzy, a uproszczona arytmetyka obliczeniowa przekłada się na znaczne przyspieszenie uczenia. Dodatkowo zastosowany sposób implementacji, w tym przeciążenie operatorów arytmetycznych i integracja z NumPy, otwiera możliwości praktycznego wykorzystania opracowanej metody przez innych badaczy.

Recenzent sformułował również kilka uwag krytycznych o charakterze redakcyjnym. Zwrócił uwagę, że wstęp, podsumowanie i spisy nie powinny być numerowane jak rozdziały, a fragment zawierający kod programu lepiej byłoby zamieścić w dodatku. Negatywnie ocenił także włączenie ilustracji przedstawiającej notatnik Colab. Wskazał ponadto, że dwie trzecie monografii mają charakter wprowadzający i podręcznikowy, co nie wnosi istotnej wartości z punktu widzenia oryginalności pracy.

Pomimo tych uwag recenzent podkreślił, że zaproponowane rozwiązanie jest oryginalne, dobrze udokumentowane i stanowi realny wkład w rozwój informatyki technicznej. Całościowa ocena monografii jest jednoznacznie pozytywna.

Recenzent ocenił dorobek naukowy dr. inż. Łukasza Apiecionka na podstawie danych z bazy DBLP, uznając go za spójny, tematycznie ukierunkowany i w pełni rozwinięty po uzyskaniu stopnia doktora. Recenzent podkreślił, że choć nie jest to dorobek wybitny, jest wystarczający

i pokazuje solidny warsztat badawczy. Podkreślił też, że cały informatyczny dorobek publikacyjny został wypracowany po doktoracie, co wskazuje na ciągłość i aktywność badawczą habilitanta.

Recenzent pozytywnie ocenił główne kierunki badań obejmujące zastosowanie logiki rozmytej w cyberbezpieczeństwie, w tym opracowanie inteligentnych mechanizmów ochrony przed atakami DoS, rozmytych metod sterowania ruchem pakietów oraz mechanizmów ochrony transmisji danych w protokołach Multi-Path TCP. Recenzent podkreślił, że habilitant zaproponował rozwiązania o charakterze oryginalnym i efektywnym, w tym model projektowania architektury IoT z zastosowaniem rozmytej obserwacji oraz wykorzystanie rozmytych sieci neuronowych do predykcji anomalii w logach i sieciach blockchain. Recenzent wskazał również na współautorstwo oryginalnego osiągnięcia projektowego i technologicznego HMS C3IS JAŚMIN, które posiada wyraźny aspekt aplikacyjny.

Recenzent uznał, że przedstawione osiągnięcia naukowe spełniają wymagania ustawowe i stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny. Podsumowując, dorobek naukowy dr. inż. Łukasza Apiecionka został oceniony pozytywnie jako wartościowy, spójny i posiadający znaczący potencjał rozwojowy.

Ponadto w trakcie posiedzenia Komisji recenzent podkreślił, że ma spostrzeżenia bardzo zbliżone do wcześniej przemawiającego recenzenta dr. hab. inż. Remigiusza Grzegorza Wiśniewskiego. Następnie pozytywnie ocenił sylwetkę habilitanta, podkreślając dorobek, monografię i ogólną aktywność naukową. Zaznaczył też, iż publikacje habilitanta mogłyby być zgłoszone do trochę lepiej punktowanych czasopism. Następnie recenzent docenił w pracy habilitanta, to że realizował projekty dla wojska, zaznaczając, że w świetle aktualnej sytuacji geopolitycznej, jest presja społeczna, by naukowcy byli aktywni w tym obszarze.

Następnie recenzent uzasadnił, że w świetle przywróconych kolokwium habilitacyjnych, jeśli pojawiają się jakieś wątpliwości w kwestii osiągnięć habilitanta, to można je wyjaśnić na takim spotkaniu. Dlatego też ocenił pozytywnie pracę habilitanta, by mógł on ewentualne wątpliwości czy zarzuty odeprzeć w trakcie wspomnianego kolokwium.

Prof. dr hab. Marek Maria Kisiel-Dorohinicki, zaznaczył, że zasadnicza część recenzji koncentruje się na ocenie osiągnięcia naukowego składającego się z trzech elementów: monografii o liczbach rozmytych w sieciach neuronowych, cyklu publikacji dotyczących wykorzystania logiki rozmytej w bezpieczeństwie systemów teleinformatycznych oraz współautorstwa rozwiązania technologicznego w systemie HMS C3IS JAŚMIN. Recenzent zwraca uwagę, że już samo połączenie tych trzech elementów budzi wątpliwości formalne, jednak przyjął najbardziej korzystne dla kandydata założenie i oceniał cykl publikacji.

Monografia została uznana przez recenzenta za publikację o charakterze podręcznikowym, z nadmiernie ogólnymi rozdziałami wstępnymi i zbyt podstawowymi eksperymentami. Wskazał też, iż współautorstwo rozwiązania technologicznego opisano w dokumentacji zbyt ogólnie, by możliwa była ocena faktycznego wkładu autora.

W odniesieniu do cyklu publikacji recenzent podkreśla, że nie wszystkie prace wpisują się w zadeklarowany temat, a część z nich ma ograniczony zakres eksperymentalny i brak odniesienia do rozwiązań „state of the art”. Wskazuje również niedostateczny poziom weryfikacji hipotez badawczych, brak pogłębionej analizy statystycznej i zbyt uproszczony aparat analityczny. Wyniki badań często mają charakter opisowy („metoda działa”), bez wystarczającego porównania z innymi podejściami. Jednocześnie recenzent zarzuca, że nie wszystkie publikacje wpisują się precyzyjnie w określony temat oraz że kandydat nie nazwał osiągnięcia, tylko odwołuje się do niego opisowo. W ocenie poszczególnych publikacji recenzent wskazał następujące zarzuty:

[C1]. Brak odniesienia do rozwiązań state of the art. Eksperymenty pokazują utrzymanie akceptowalnego obciążenia pamięciowego, ale brak porównań z innymi metodami i analizy statystycznej.

[C2]. Bardziej skomplikowana konfiguracja niż w [C1], lecz nadal trudno znaleźć rozbudowane odniesienie do innych rozwiązań. Recenzent wskazuje, że jakościowe porównanie z innymi metodami w praktyce odnosi się jedynie do ręcznego budowania reguł zarządzania ruchem.

[C3]. Bardzo podobna koncepcja i formalizacja jak w [C2], przeniesiona na zarządzanie ruchem w protokole TCP. Analiza tabelaryczna wyników nie wnosi nic poza odczuciem, że algorytm działa. Brak też szerszych porównań i statystyki.

[C4]. Część przeglądowa nie wnosi wartości dodanej do osiągnięcia; stanowi wstęp do przeniesienia podejścia z [C2] na urządzenia IoT.

[C5]. Prawie dokładnie ten sam schemat co [C2] ze wstępem z [C4], tylko w odniesieniu do konfiguracji opisanych w [C3]. Bardzo podobne rysunki i sposób jakościowego porównania jak w poprzednich publikacjach. Ponownie brak statystycznej analizy.

[C6]. Zachowany ten sam schemat badań (jak w [C5]), dodatkowo pokazano efekty defuzyfikacji.

[C7] i [C8]. Choć wprowadzają do cyklu porównanie efektywności rozwiązań wykorzystujących różne algorytmy lub struktury sieci, to wciąż brakuje dyskusji statystycznej oczywistej dla tej klasy algorytmów uczących się oraz szerszego porównania różnych konfiguracji.

Podsumowując, recenzent wskazuje, iż deklarowana (w publikacjach) skuteczność wymaga znacznie bogatszego materiału eksperymentalnego, pogłębionej refleksji i bardziej rozbudowanego aparatu analitycznego. Brakuje w nich modelu zjawiska, natomiast ograniczenie się do jakościowych konkluzji i powtarzalny schemat prac nie pozwalają uznać cyklu za dojrzałe osiągnięcie habilitacyjne. W efekcie przywołanych argumentów recenzent wskazuje, iż nie może pozytywnie ocenić przedstawionego w formie cyklu publikacji osiągnięcia naukowego.

W ocenie dorobku naukowego recenzent zauważył znaczną ilość publikacji po doktoracie, oceniając jako przyzwoite wskaźniki bibliometryczne habilitanta. Zarzucił jednak, że większość publikacji ma charakter konferencyjny, głównie krajowy, a artykuły w czasopismach

ograniczają się do kilku pozycji w MDPI i Journal of Universal Computer Science. Zwrócił uwagę, że część danych bibliometrycznych przedstawiono niekompletnie, zarzucając brak należytej staranności przy przygotowywaniu dokumentacji. Zarzucił, że choć ilościowo dorobek habilitanta jest wystarczający, to ranga jego publikacji jest niska.

Recenzent pozytywnie ocenił aktywność organizacyjną habilitanta, udział w konferencjach, działalność ekspercką i współpracę z przemysłem, a także aktywność dydaktyczną.

Recenzent podkreśla, że mimo szerokiej aktywności naukowej, przedstawione osiągnięcie główne nie spełnia kryteriów do nadania stopnia doktora habilitowanego, dlatego też w konkluzji stwierdza, że zaprezentowane osiągnięcie naukowe nie posiada wymaganych walorów naukowych i badawczych i w efekcie wnioskuje o **odrzućcie wniosku dra inż. Łukasza Apiecionka o nadanie stopnia doktora habilitowanego** w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja.

Ponadto w trakcie posiedzenia Komisji recenzent przywołał zarzuty z recenzji wskazując, iż zgłoszona przez habilitanta monografia jako osiągnięcie habilitacyjne nie ma charakteru pracy badawczej, lecz jest bardziej podręcznikiem. Opisane rezultaty uznał za niewystarczające by traktować dalej to osiągnięcie jako podstawę do habilitacji.

Następnie ocenił opis osiągnięcia trzeciego – współautorstwo w oryginalnym rozwiązaniu technologicznym – jako niewystarczający. Podkreślił, że brak jest w opisie wskazania w jakim zakresie habilitant brał udział w tym osiągnięciu. Dlatego też, również to osiągnięcie uznał za niewystarczające by właściwie ocenić wniosek habilitanta.

Z powodu powyższych argumentów skoncentrował swoją ocenę na drugim osiągnięciu zgłoszonym przez habilitanta – cyklu publikacji – uznając wartość podanych wskaźników bibliometrycznych. Wskazał, że ma poważne zarzuty do analizy i interpretacji wyników. Zaznaczył, że w jego odbiorze, jakość prac jest za niska jak na poziom doktora habilitowanego. Podkreślił też, że tematy są ciekawe i dopiero ostatnie publikacje w cyklu pokazują szerszy kontekst badań i odniesienie do innych metod. Ponadto dopiero ostatnie prace, pozwalają odczuć, że w osiągnięciu prezentowane jest coś nowego i mają wartość potwierdzoną eksperymentalnie.

Podsumowując, prof. dr hab. Marek Kisiel-Dorohinicki zaznaczył, że po szczegółowej analizie poszczególnych publikacji, którą zawarł w recenzji, całokształt nie przekonał go do wystawienia pozytywnej recenzji. Jednocześnie jednak podkreślił, że całokształt dorobku i aktywności habilitanta wskazują na dojrzałość naukową i w jego opinii zabrakło dopracowania osiągnięć, które miały być podstawą wniosku habilitacyjnego.

Prof. dr hab. inż. Zbyszko Królikowski podkreślił, że habilitant ma w swoim dorobku wiele publikacji zarówno na konferencjach jak i w czasopiśmie. Podobnie, jest recenzentem różnych artykułów dla wielu czasopism i konferencji. Ogólnie określił dorobek dr. inż. Łukasza Apiecionka jako ponadprzeciętny. Oceniał też, że w jego opinii habilitant wniósł odpowiedni

wkład w rozwój problematyki. Zastrzegł jednak, że nie jest ekspertem z tematyki habilitacji i jego ocena ma charakter bardziej ilościowy niż merytoryczny.

Dr hab. Piotr Prokopowicz, prof. uczelni skrótkowo wymienił trzy osiągnięcia zgłoszone we wniosku habilitacyjnym. Wskazał jako najlepiej opisane i charakterystyczne pierwsze osiągnięcie - monografię. Zaznaczył, że zajmuje się zbiorami rozmytymi oraz Skierowanymi Liczbami Rozmytymi i dlatego w jego odczuciu zaproponowana przez habilitanta monografia prezentuje zauważalny krok w rozwoju tego obszaru wiedzy. Wskazał, że autoreferat mógłby lepiej uwypuklać osiągnięcia i być lepiej zorganizowany pod względem ich opisu. Podsumowując, dr hab. Piotr Prokopowicz pozytywnie ocenił sylwetkę i aktywność naukową habilitanta oraz wniosek.

Prof. dr hab. inż. Ngoc Thanh Nguyen wskazał trzy osiągnięcia zaproponowane przez habilitanta w swoim wniosku: monografię, cykl publikacji i osiągnięcie technologiczne. Podkreślił też, że wszystkie te elementy powinny być oceniane i każdy wnosi nową wiedzę. Podkreślił pozytywnie, że habilitant jest jedynym autorem czterech zgłoszonych publikacji, przy czym w pozostałych publikacjach, gdzie jest współautorem, z reguły jest wskazany jako osoba do korespondencji, zatem jego udział w publikacjach wskazanych jako cykl jest znaczący.

Następnie Przewodniczący wskazał jako negatywny element, dobór miejsc publikacji podkreślając, że brakuje wysoko punktowanych czasopism i konferencji z informatyki. Zarzucił też, że część publikacji pochodzi z wydawnictw, gdzie można prace naukowe opublikować.

Zaznaczył jednak pozytywnie, że czasopismo Journal of Universal Computer Science, w którym habilitant opublikował część swoich prac, bardzo starannie recenzuje zgłoszone artykuły naukowe.

Wyraził również opinię, że gdyby monografia była opublikowana w języku angielskim, miałaby większy zasięg co podniosłoby wyraźnie jej wartość. Oceniał ogólnie, że habilitant w wielu przypadkach dobierał łatwiejsze miejsca publikacji stawiając bardziej na wygodę i szybkość publikacji, nie dbając o wybór lepszych wydawnictw.

Następnie Przewodniczący skoncentrował się na treści osiągnięć jako najważniejszej części całego wniosku. Zgodził się z wcześniejszymi opiniami, które zarzucały brak wyraźnego porównania wkładu badań habilitanta z istniejącym stanem wiedzy. Jednocześnie zaznaczył, iż poza publikacją szóstą, którą uznał za koncepcyjną, to pozostałe prace zawierają zaawansowane rozwiązania. Wskazał, że chociaż miejsce publikacji MDPI nie jest najlepsze, to treść jest wartościowa.

Następnie Przewodniczący wskazał, że trzecia część – współudział w rozwiązaniu technologicznym – jest poważnym składnikiem osiągnięcia. Pozytywnie podkreślił zaangażowanie habilitanta w pracach grupy roboczej NATO MIP. Zaznaczył, że istotnym

elementem jest to, iż habilitant był jedynym wykonawcą prac badawczych. Prace polegały na prowadzeniu badań, opracowaniu metod i wytworzeniu narzędzia do prowadzenia wydajnego procesu weryfikacji uczestników imprez sportowych z wykorzystaniem podpisu cyfrowego. Przewodniczący zgodził się, że autoreferat wraz z opisem osiągnięć mógł być starannie przygotowany. Przyznał też, że podchodził do analizy złożonego wniosku dwukrotnie. Przewodniczący przyznał, iż przy pierwszym podejściu negatywnie odebrał jakość zgłoszonych osiągnięć. Jednak, przy drugim podejściu, po dokładniejszym przyjrzeniu się wnioskowi i zawartości publikacji, Przewodniczący uznał, że całokształt jest na granicy akceptacji, ale po stronie pozytywnej. Uznał, iż mimo pewnych braków, wkład pracy habilitanta jest znaczny. Następnie Przewodniczący pozytywnie wskazał ogólną aktywność habilitanta, doceniając całokształt wszystkich publikacji, zaangażowanie w projekty, parametry bibliometryczne, występowanie jako promotor pomocniczy doktoratu, a także staże naukowe. Na koniec podsumował, że po wstępnym wahaniu, pozytywnie ocenił osiągnięcia habilitanta wskazane we wniosku.

Sekretarz Komisji podkreślił, iż członkowie Komisji wspólnie wypracowali treść uzasadnienia uchwały. Prof. dr hab. inż. Marek Kisiel-Dorohinicki oraz prof. dr hab. inż. Marek Klonowski zaproponowali, aby usunąć argumentację, odnośnie braku aktywności, gdyż zgodnie z opiniami wszystkich zgromadzonych aktywność ta była pozytywnie oceniona. Wszyscy zgromadzeni członkowie Komisji zgodzili się z tą propozycją. Ponadto prof. dr hab. inż. Marek Klonowski zaproponował, iż skoro przepisy nie pozwoliły na przeprowadzenie kolokwium, to dyskutowanie o merytorycznym uzasadnieniu mija się z celem. Dlatego też, zasugerował, żeby w uzasadnieniu powołać się przede wszystkim na przepisy, które są tutaj nadrzędne. Przewodniczący uwzględniając głosy członków Komisji zaproponował następującą wersję Uchwały:

**Uchwała z dnia 29 września 2025 r.
komisji habilitacyjnej powołanej przez
Radę Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych
Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego**

**w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych
w dyscyplinie *Informatyka Techniczna i Telekomunikacja*
wszczętym na wniosek dr. inż. Łukasza Apiecionka**

§1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego uchwałą nr 31/2024/2025 dnia 25 marca 2025 r. i zmienionej uchwałą nr 47/2024/2025 z dnia 15 kwietnia 2025 r. oraz uchwałą nr

48/2024/20252 z dnia 13 maja 2025 r. , działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) oraz na podstawie § 5 i 6 Regulaminu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego (stanowiącego załącznik nr 1 do Uchwały Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 117/2022/2023 z dnia 26 września 2023 r.) po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe dr. inż. Łukasza Apiecionka nie stanowią znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej Informatyka Techniczna i Telekomunikacja, i niniejszym

wyraża negatywną opinię w sprawie nadania dr. inż. Łukaszowi Apiecionkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie Informatyka Techniczna i Telekomunikacja.

UZASADNIENIE

Wniosek uzyskał dwie negatywne recenzje.

Zgodnie z art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) opinia nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne.

§2

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje odwołanie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Komisji

/-/ prof. dr hab. inż. Ngoc Thanh Nguyen

Przeprowadzono jawne głosowanie nad uzgodnioną wcześniej treścią uchwały w sprawie negatywnej opinii wniosku dr. inż. Łukasza Apiecionka o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja.

Wyniki głosowania, przedstawiały się następująco:

uprawnionych do głosowania: 7 osób

obecnych: 7 osób

głosów ważnych: 7

głosów ZA: 7

głosów PRZECIW: 0

głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ: 0

Komisja jednomyślnie poparła uchwałę, która negatywnie opiniuje wniosek dr. inż. Łukasza Apiecionka o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja.

Po wystąpieniu Sekretarza Komisji wśród członków RDNI-T wyniknęła dyskusja .

Dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni zaznaczył, że idee zawarte w monografii habilitacyjnej zostały zaczerpnięte z publikacji. W opinii dr hab. inż. M. Cieszko, prof. uczelni, monografia, która zbiera informacje z szerszego zakresu osiągnięć nie jest sprzecznością. Ta publikacja została oceniona przez innych przed opublikowaniem. Pewną wątpliwość budziło także stwierdzenie Recenzenta, który wyraził swoje zdezorientowanie co ma zostać poddane ocenie, ponieważ w postępowaniu wskazano trzy osiągnięcia. Podczas gdy w *Ustawie* jest zapis: jedno lub drugie osiągnięcie lub alternatywnie. Zdaniem Profesora nie można zarzucać Kandydatowi, który złożył taki wniosek, że nie wskazał osiągnięć, które recenzent ma oceniać. Wyniknęła dyskusja nad istotą głosowania Rady dziedziny w sytuacji niezgody ze stanowiskiem komisji habilitacyjnej, ewentualnymi konsekwencjami wstrzymania się od głosu, w której uczestniczyli dr hab. inż. Cezary Gozdecki, prof. uczelni oraz dr hab. inż. K. Moraczewski.

Przewodniczący RDNI-T dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni, podkreślił, że Rada dziedziny w swoich decyzjach nie może nie kierować się opinią Komisji w postępowaniu, oczywiście mogą zdarzać się wątpliwe sytuacje, ale w tym konkretnym przypadku mamy jednoznaczną sytuację.

Dr hab. inż. Cezary Gozdecki, prof. uczelni zwrócił się z pytaniem czy zostanie udzielona odpowiedź dr. inż. Ł. Apiecionkowi na e-mail który został skierowany do Przewodniczącego RDNI-T oraz do wiadomości członków Rady.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni zapewnił, że odpowiedź została przygotowana i obecnie jest weryfikowana przez Zespół Radców Prawnych UKW.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni poddał pod tajne głosowanie uchwałę Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie odmowy nadania **dr. inż. Łukaszowi Apiecionkowi** stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja na wniosek Komisji z dnia 29.09.2025 roku.

Komisja skrutacyjna w składzie:

- prof. dr hab. inż. Marek Macko,
 - dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
 - dr hab. Piotr Rytlewski, prof. uczelni.
- czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

odmowy nadania **dr. inż. Łukaszowi Apiecionkowi** stopnia doktora habilitowanego :

- na uprawnionych do głosowania 17 osób,
- obecnych było 11 osób,
- głosów oddano 11,
- głosów ważnych 11,
- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 10,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 1.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 1/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025 r.

w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja dr. inż. Łukaszowi Apiecionkowi

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie art. 178 ust. 1 pkt 1, art. 221 ust. 12 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (t.j. Dz. U. 2024 r., poz. 1571 z późn. zm.) oraz § 49 ust. 1 Statutu UKW (t.j. *Uchwała Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 20/2024/2025 z dnia 21 stycznia 2025 r.*) i § 3 ust. 1 *Regulaminu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego* przyjętego *Uchwałą Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 117/2022/2023 z dnia 26 września 2023 r.*, w związku z art. 104 kodeksu postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775) uchwala, co następuje:

§1

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego po zapoznaniu się z pełną dokumentacją sprawy, w tym z recenzjami oraz uchwałą komisji habilitacyjnej zawierającą negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, odmawia nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja dr. inż. Łukaszowi Apiecionkowi.

§2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1, który stanowi jej uzasadnienie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 219 ust.1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz.U. 2024 r., poz. 1571 z późn. zm.) stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Postępowanie dr. inż. Łukasza Apiecionka o nadanie stopnia doktora habilitowanego zostało wszczęte w dniu 15 stycznia 2025 roku na podstawie wniosku złożonego do Rady Doskonałości Naukowej.

Zgodnie z art. 221 ust 12 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce „na podstawie uchwały, o której mowa w ust. 10, podmiot habilitujący, w terminie miesiąca od dnia jej otrzymania, nadaje stopień doktora habilitowanego albo odmawia jego nadania. Podmiot habilitujący odmawia nadania stopnia, w przypadku gdy opinia, o której mowa w ust. 10, jest negatywna.”

Rada Dziedziny Nauk Inżynierijsko-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego uwzględniając uchwałę Komisji Habilitacyjnej, zawierającą szczegółowe uzasadnienie negatywnej opinii w sprawie nadania dr. inż. Łukaszowi Apiecionkowi stopnia doktora habilitowanego, oraz pełną dokumentację postępowania habilitacyjnego, w tym recenzje osiągnięć naukowych, uznała, że dr inż. Łukasz ApiecioneK nie spełnił powyższych wymagań ustawowych.

Wobec powyższego zachodzi podstawa do odmowy nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynierijsko-technicznych w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja Panu dr inż. Łukaszowi Apiecionkowi.

Pouczenie

Zgodnie z art. 224. ust. 1 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* od niniejszej uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej za pośrednictwem Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego. Termin na wniesienie odwołania wynosi 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW przekazuje odwołanie RDN wraz ze swoją opinią i aktami sprawy w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia odwołania. Po rozpatrzeniu odwołania, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy, RDN utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo uchyla ją i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi, o którym mowa w art. 178 ust 1 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*, tego samego albo innego podmiotu doktoryzującego.

Ad.4

Uchwały Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie zaopiniowania indywidualnych planów badawczych uczestników szkoły doktorskiej:

- **mgra inż. Patryka Ledy** (inżynieria mechaniczna),
- **mgr inż. Aleksandry Piotrowskiej** (inżynieria materiałowa).

- referuje Przewodniczący Komisji ds. opinii Indywidualnych Planów Badawczych dr hab. inż. Wiesław Urbaniak, prof. uczelni.

Przewodniczący Komisji ds. oceny Indywidualnych Planów Badawczych dr hab. inż. Wiesław Urbaniak prof. uczelni poinformował, że przedłożone przez Doktorantów indywidualne plany badawcze zostały pozytywnie zaopiniowane przez członków Komisji.

Przewodniczący Komisji ds. oceny Indywidualnych Planów Badawczych dr hab. inż. Wiesław Urbaniak przedstawił opinię dotyczącą indywidualnego planu badawczego mgra inż. Patryka Ledy (Załącznik nr 2), a następnie poprosił pozostałych członków komisji o przedstawienie przygotowanych opinii.

Członek Komisji ds. oceny Indywidualnych Planów Badawczych dr hab. inż. Cezary Gozdecki, prof. uczelni przedstawił opinię dotyczącą indywidualnego planu badawczego mgr inż. Aleksandry Piotrowskiej (Załącznik nr 3)

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. uczelni przedstawił wniosek w sprawie pozytywnej opinii indywidualnego planu badawczego **mgr inż. Patryka Ledy**

Komisja skrutacyjna w składzie:

- dr hab. inż. Krzysztof Moraczewski prof. uczelni,

- dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
 - dr hab. Piotr Rytlewski, prof. uczelni.
- czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

pozytywnej opinii indywidualnego planu badawczego **mgr. inż. Patryka Ledy**

- na uprawnionych do głosowania 19 osób,
- obecnych było 13 osób,
- głosów oddanych 13,
- głosów ważnych 13,
- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 13,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 0.
- głosów wstrzymujących się 0.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 2/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.
w sprawie zaopiniowania indywidualnego planu badawczego

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 6 *Regulaminu Szkoły Doktorskiej UKW* przyjętego *Uchwałą Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 27/2024/2025 z dnia 25 marca 2025 r.* uchwała, co następuje:

pozytywnie opiniuje indywidualny plan badawczy Patryka Ledy przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria mechaniczna.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni przedstawił wniosek w sprawie pozytywnej opinii indywidualnego planu badawczego **mgr inż. Aleksandry Piotrowskiej**

Komisja skrutacyjna w składzie:

- dr hab. inż. Krzysztof Moraczewski prof. uczelni,
 - dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
 - dr hab. Piotr Rytlewski, prof. uczelni.
- czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

pozytywnej opinii indywidualnego planu badawczego **mgr. inż. Patryka Ledy**

- na uprawnionych do głosowania 19 osób,
- obecnych było 13 osób,
- głosów oddanych 13,
- głosów ważnych 13,
- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 13,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 0.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 3/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.
w sprawie zaopiniowania indywidualnego planu badawczego

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 6 *Regulaminu Szkoły Doktorskiej UKW* przyjętego *Uchwałą Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 27/2024/2025 z dnia 25 marca 2025 r.* uchwała, co następuje:

pozytywnie opiniuje indywidualny plan badawczy Aleksandry Piotrowskiej przygotowującej rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ad. 5

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dr hab. inż. Izabeli Rojek prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Mateusza Rzemieniewskiego** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

- referuje dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni przedstawił wniosek w sprawie powołania **dr hab. inż. Izabeli Rojek prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Mateusza Rzemieniewskiego** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej poddał wniosek pod tajne głosowanie:

Komisja skrutacyjna w składzie:

- dr hab. inż. Krzysztof Moraczewski prof. uczelni,
 - dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
 - dr hab. Piotr Rytlewski, prof. uczelni
- czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

powołania **dr hab. inż. Izabeli Rojek prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Mateusza Rzemieniewskiego**

- na uprawnionych do głosowania 19 osób,
- obecnych było 13 osób,
- głosów oddanych 13,
- głosów ważnych 13,
- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 13,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 0.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 4/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.
w sprawie wyznaczenia promotora

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 7 *Regulaminu Szkoły Doktorskiej UKW* przyjętego *Uchwałą Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 27/2024/2025 z dnia 25 marca 2025 r.* uchwała, co następuje:

wyznacza się **dr hab. inż. Izabele Rojek , prof. uczelni** na promotora **mgr. inż. Mateusza Rzemieniewskiego** przygotowującego rozprawę doktorską w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej w dyscyplinie informatyk techniczna i teleinformatyka

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ad.6

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dra hab. inż. Grzegorza Domka, prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Pawła Domka** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria mechaniczna w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

- referuje **dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni.**

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni przedstawił wniosek w sprawie powołania **dra hab. inż. Grzegorza Domka, prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Pawła Domka** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria mechaniczna w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

W trakcie posiedzenia postawiono pytanie o stopień pokrewieństwa między doktorantem i kandydatem na promotora z uwagi na zbieżność nazwisk.. W wyniku dyskusji ustalono, że zasięgnięta zostanie opinia prawna, czy ten zaistniały stopień pokrewieństwa nie stanowi przeszkody w pełnieniu funkcji promotora. Sprawa zostanie rozstrzygnięta w późniejszym terminie.

Ad.7

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dra hab. inż. Jacka Jackiewicza prof. uczelni** na promotora **Mostafy Ebrahimi** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria mechaniczna w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

- referuje dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni przedstawił wniosek w sprawie powołania **dra hab. inż. Jacka Jackiewicza prof. uczelni** na promotora **Mostafy Ebrahimi** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria mechaniczna w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej i poddał wniosek pod tajne głosowanie:

Komisja skrutacyjna w składzie:

- dr hab. inż. Krzysztof Moraczewski prof. uczelni,
 - dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
 - dr hab. Piotr Rytlewski, prof. uczelni
- czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

Wyznaczenia **dr hab. inż. Jacka Jackiewicza, prof. uczelni** na promotora **Mostafy Ebrahimi**

- na uprawnionych do głosowania 19 osób,
- obecnych było 13 osób,
- głosów oddanych 13,
- głosów ważnych 13,

- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 13,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 0.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 5/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.
w sprawie wyznaczenia promotora

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 7 *Regulaminu Szkoły Doktorskiej UKW* przyjętego *Uchwałą Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 27/2024/2025 z dnia 25 marca 2025 r.* uchwała, co następuje:

wyznacza się **dra hab. inż. Jacka Jackiewicza, prof. uczelni** na promotora **Mostafy Ebrahimi** przygotowującego rozprawę doktorską w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej w dyscyplinie inżynieria mechaniczna.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ad.8

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dr hab. inż. Joanny Paciorek-Sadowskiej, prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Stanisława Grosickiego** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

- referuje **dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni.**

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. uczelni przedstawił wniosek w sprawie powołania **dr hab. inż. Joanny Paciorek-Sadowskiej, prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Stanisława Grosickiego** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej i poddał wniosek pod tajne głosowanie:

Komisja skrutacyjna w składzie:

- dr hab. inż. Krzysztof Moraczewski prof. uczelni,
- dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
- dr hab. Piotr Rytlewski, prof. uczelni

czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

powołania **dr hab. inż. Joanny Paciorek-Sadowskiej, prof. uczelni** na promotora **mgra inż. Stanisława Grosickiego**

- na uprawnionych do głosowania 19 osób,
- obecnych było 13 osób,
- głosów oddanych 13,
- głosów ważnych 13,
- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 13,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 0.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 6/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.
w sprawie wyznaczenia promotora

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 7 *Regulaminu Szkoły Doktorskiej UKW* przyjętego *Uchwałą Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 27/2024/2025 z dnia 25 marca 2025 r.* uchwała, co następuje:

wyznacza się **dr hab. inż. Joannę Paciorek-Sadowską, prof. uczelni** na promotora **mgr. inż. Stanisława Grosickiego** przygotowującego rozprawę doktorską w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej w dyscyplinie inżynieria materiałowa.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ad.9

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dr hab. inż. Magdaleny Stepczyńskiej, prof. uczelni** na promotora **mgr inż. Piotra Altmajera** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

- referuje **dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni.**

Dziekan Wydziału Inżynierii Materiałowej dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni przedstawiła wniosek w sprawie powołania **dr hab. inż. Magdaleny Stepczyńskiej, prof. uczelni** na promotora **mgr inż. Piotra Altmajera** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. uczelni poddał wniosek pod tajne głosowanie:

Komisja skrutacyjna w składzie:

- dr hab. inż. Krzysztof Moraczewski prof. uczelni,
 - dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
 - dr hab. inż. Piotr Rytlewski, prof. uczelni
- czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

powołania **dr hab. inż. Magdaleny Stepczyńskiej, prof. uczelni** na promotora **mgr inż. Piotra Altmajera**

- na uprawnionych do głosowania 19 osób,
- obecnych było 13 osób,
- głosów oddanych 13,
- głosów ważnych 13,
- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 13,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 0.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 7/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.
w sprawie wyznaczenia promotora

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 7 *Regulaminu Szkoły Doktorskiej UKW* przyjętego *Uchwałą Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 27/2024/2025 z dnia 25 marca 2025 r.* uchwała, co następuje:

wyznacza się **dr hab. inż. Magdalene Stepczyńską, prof. uczelni** na promotora **mgr inż. Piotra Altmajera** przygotowującego rozprawę doktorską w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej w dyscyplinie inżynieria materiałowa.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ad.10

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dra hab. inż. Krzysztofa Moraczewskiego, prof. uczelni** na promotora **Oksany Krasinskiej** przygotowującej rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

- referuje **dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni**.

Dziekan Wydziału Inżynierii Materiałowej dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni przedstawiła wniosek w sprawie powołania **dra hab. inż. Krzysztofa Moraczewskiego, prof. uczelni** na promotora **Oksany Krasinskiej** przygotowującej rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. uczelni poddał wniosek pod tajne głosowanie:

Komisja skrutacyjna w składzie:

- dr hab. inż. Krzysztof Moraczewski prof. uczelni,
 - dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
 - dr hab. inż. Piotr Rytlewski, prof. uczelni
- czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

powołania **dra hab. inż. Krzysztofa Moraczewskiego, prof. uczelni** na promotora **Oksany Krasinskiej**

- na uprawnionych do głosowania 19 osób,
- obecnych było 13 osób,
- głosów oddanych 13,
- głosów ważnych 13,
- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 13,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 0.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 8/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.

w sprawie wyznaczenia promotora

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 7 *Regulaminu Szkoły Doktorskiej UKW* przyjętego *Uchwałą Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 27/2024/2025 z dnia 25 marca 2025 r.* uchwała, co następuje:

wyznacza się **dr. hab. inż. Krzysztofa Moraczewskiego, prof. uczelni** na promotora **Oksany Krasinskiej** przygotowującej rozprawę doktorską w ramach kształcenia w Szkole Doktorskiej w dyscyplinie inżynieria materiałowa.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ad.11

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie powołania **dr hab. Piotra Rytlewskiego, prof. uczelni** na promotora **mgr. inż. Krzysztofa Kostura** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w trybie eksternistycznym.

- referuje **dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni**.

Dziekan Wydziału Inżynierii Materiałowej dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni przedstawiła wniosek w sprawie powołania **dr hab. Piotra Rytlewskiego, prof. uczelni** na promotora **mgr. inż. Krzysztofa Kostura** przygotowującego rozprawę doktorską w dyscyplinie inżynieria materiałowa w trybie eksternistycznym. Kandydat przedłożył wymagane dokumenty wraz z konspektem rozprawy doktorskiej. Wniosek Kandydata został pozytywnie zaopiniowany przez Dziekana Wydziału dr hab. inż. J. Paciorek-Sadowską, prof. uczelni.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. uczelni poddał wniosek pod tajne głosowanie:

Komisja skrutacyjna w składzie:

- dr hab. inż. Krzysztof Moraczewski prof. uczelni,
- dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,

- dr hab. inż. Piotr Rytlewski, prof. uczelni
czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

powołania **dr hab. Piotra Rytlewskiego, prof. uczelni** na promotora **mgr. inż. Krzysztofa Kostura**

- na uprawnionych do głosowania 19 osób,
- obecnych było 13 osób,
- głosów oddanych 13,
- głosów ważnych 13,
- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 13,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 0.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 9/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.
w sprawie wyznaczenia promotora

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 7 *Regulaminu Szkoły Doktorskiej UKW* przyjętego *Uchwałą Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 27/2024/2025 z dnia 25 marca 2025 r.* uchwała, co następuje:

wyznacza się **dr. hab. Piotra Rytlewskiego, prof. uczelni** na promotora **mgr. inż. Krzysztofa Kostura** przygotowującego rozprawę doktorską w trybie eksternistycznym w dyscyplinie inżynieria materiałowa.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ad.12

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej **mgr inż. Natalii Puszczykowskiej** nt. „Technologia wytwarzania biodegradowalnych kompozytów polimerowych zawierających nanorurki węglowe i grafen o podwyższonych właściwościach wytrzymałościowych” w postępowaniu o nadanie stopnia doktora nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria materiałowa. Promotorzy: prof. dr hab. inż. Marek Macko oraz dr. hab. Piotr Rytlewski, prof. uczelni
- referuje **dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni.**

Dziekan Wydziału Inżynierii Materiałowej dr hab. inż. Joanna Paciorek-Sadowska, prof. uczelni poinformował, że dnia 12.11.2025 r. odbyło się posiedzenie Komisji podczas którego podjęta została uchwała w sprawie rekomendowania RDNI-T niżej wymienionych na recenzentów rozprawy doktorskiej **mgr inż. Natalii Puszczykowskiej**:

- dr hab. inż. Marek Iwaniec, prof. AGH,
- dr hab. Tomasz Klepka, prof. PL,
- dr hab. inż. Danuta Matykiewicz, prof. PP.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszko, prof. UKW poddał pod głosowanie wniosek w sprawie wyznaczenia **dra hab. inż. Marka Iwańca prof. AGH** na recenzenta rozprawy doktorskiej **mgr inż. Natalii Puszczykowskiej** i poddał go pod tajne głosowanie:

Komisja skrutacyjna w składzie:

- dr. inż. Marek Macko prof. uczelni,
 - dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
 - dr hab. Piotr Rytlewski prof. uczelni.
- czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

wyznaczenia dr hab. inż. Marka Iwańca, prof. AGH na recenzenta rozprawy doktorskiej mgr inż. Natalii Puszczykowskiej

- na uprawnionych do głosowania 17osób,
- obecnych było 11 osób,
- głosów oddanych 11,
- głosów ważnych 11,
- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 11,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 0.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 10/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.

w sprawie wyznaczenia recenzenta

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 11 *Regulaminu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora*, wprowadzonego *Uchwałą Senatu Nr 71/2024/2025 Senatu UKW z dnia 24 czerwca 2025 r.* uchwała, co następuje:

wyznacza się **dra hab. inż. Tomasza Klepkę, prof. PL** na recenzenta rozprawy doktorskiej **mgr inż. Natalii Puszczykowskiej nt.:** „*Biodegradowalne kompozyty piezoelektryczne na bazie polilaktydu otrzymywane metodą wytłaczania*”.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. UKW poddał pod głosowanie wniosek w sprawie wyznaczenia **dra hab. inż. Marka Iwańca prof. AGH** na recenzenta rozprawy doktorskiej **mgr inż. Natalii Puszczykowskiej** i poddał go pod tajne głosowanie:

Komisja skrutacyjna w składzie:

- dr. inż. Marek Macko prof. uczelni,
- dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
- dr hab. Piotr Rytlewski prof. uczelni.

czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

wyznaczenia dr hab. inż. Marka Iwańca, prof. AGH na recenzenta rozprawy doktorskiej mgr inż. Natalii Puszczykowskiej

- na uprawnionych do głosowania 17osób,
- obecnych było 11 osób,
- głosów oddanych 11,
- głosów ważnych 11,
- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 11,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 0.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 12/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.

w sprawie wyznaczenia recenzenta

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 11 *Regulaminu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora*, wprowadzonego *Uchwałą Senatu Nr 71/2024/2025 Senatu UKW z dnia 24 czerwca 2025 r.* uchwała, co następuje:

wyznacza się **dr. hab. inż. Marka Iwańca, prof. AGH** na recenzenta rozprawy doktorskiej **mgr inż. Natalii Puszczykowskiej** nt.: „*Biodegradowalne kompozyty piezoelektryczne na bazie polilaktydu otrzymywane metodą wytłaczania*”.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. UKW poddał pod głosowanie wniosek w sprawie wyznaczenia **dr hab. inż. Danuty Matykiewicz. Prof. PP** na recenzenta rozprawy doktorskiej **mgr inż. Natalii Puszczykowskiej** i poddał go pod tajne głosowanie:

Komisja skrutacyjna w składzie:

- dr. inż. Marek Macko prof. uczelni,
 - dr inż. Dariusz Mikołajewski, prof. uczelni,
 - dr hab. Piotr Rytlewski prof. uczelni.
- czuwała nad przebiegiem tajnego głosowania.

Wyniki głosowania tajnego w sprawie :

wyznaczenia dr hab. inż. Danuty Matykiewicz, prof. PP na recenzenta rozprawy doktorskiej mgr inż. Natalii Puszczykowskiej

- na uprawnionych do głosowania 17osób,
- obecnych było 11 osób,
- głosów oddanych 11,
- głosów ważnych 11,
- głosów nieważnych 0,
- głosów na Tak 11,
- głosów na Nie 0,
- głosów wstrzymujących się 0.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 12/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.

w sprawie wyznaczenia recenzenta

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 11 *Regulaminu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora*, wprowadzonego *Uchwałą Senatu Nr 71/2024/2025 Senatu UKW z dnia 24 czerwca 2025 r.* uchwała, co następuje:

wyznacza się **dr hab. inż. Danutę Matykiewicz, prof. PP** na recenzenta rozprawy doktorskiej **mgr inż. Natalii Puszczkowskiej** nt.: „*Biodegradowalne kompozyty piezoelektryczne na bazie polilaktydu otrzymywane metodą wytłaczania*”.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ad. 13

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych w sprawie zaopiniowania projektu zmian do *Regulaminu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora*.

- referuje **dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. uczelni**.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż. Mieczysław Cieszek, prof. uczelni poprosił o wyrażenie opinii do proponowanych zmian w *Regulaminie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego* w § 6 **Wszczęcie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora**

Zapis ustawowy: efekty uczenia się w zakresie znajomości nowożytnego języka obcego są potwierdzone certyfikatem lub dyplomem ukończenia studiów, poświadczającymi znajomość tego języka na poziomie biegłości językowej co najmniej B2;

Listę certyfikatów poświadczających znajomość języka obcego na poziomie biegłości językowej co najmniej B2 określa załącznik nr 1 do niniejszego regulaminu. Komisja doktorska dokonuje weryfikacji dokumentu przedłożonego przez kandydata. Certyfikat wydany w języku innym niż polski i angielski należy przedłożyć wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski.

Przewodniczący RDNI-T poddał wniosek pod jawne głosowanie.

Wyniki głosowania jawnego: Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 13/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.

w sprawie zaopiniowania zmian w *Regulaminie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora*

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 49 ust. 1 Statutu UKW (t.j. *Uchwała Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 20/2024/2025 z dnia 21 stycznia 2025 r.*) uchwała co następuje:

pozytywnie opiniuje proponowane zmiany w *Regulaminie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego* w § 6 dotyczące dodania listy certyfikatów poświadczających znajomość języka obcego co najmniej na poziomie B2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych dr hab. inż.

Mieczysław Cieszko, prof. uczelni poprosił o wyrażenie opinii do proponowanych zmian w *Regulaminie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego* w § 8 **Tryb powoływania oraz zakres czynności komisji doktorskiej**

11. Komisja doktorska zobowiązana jest do przeprowadzenia czynności w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora niezastrzeżonych dla rady dziedziny. Komisja doktorska:

7) podejmuje uchwałę w sprawie dopuszczenia rozprawy doktorskiej do obrony albo odmowy dopuszczenia rozprawy doktorskiej do obrony (głosowanie tajne),

8) może podjąć uchwałę o określeniu języka angielskiego jako języka obrony doktorskiej, jeśli rozprawa doktorska została napisana w języku angielskim lub kandydat złożył wniosek z prośbą o określenie języka angielskiego jako języka obrony doktorskiej (głosowanie jawne),

Przewodniczący RDNI-T poddał wniosek pod jawne głosowanie.

Wyniki głosowania jawnego: Rada jednogłośnie przyjęła uchwałę.

Uchwała Rady Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych UKW Nr 14/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025r.

w sprawie zaopiniowania zmian w *Regulaminie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora*

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, działając na podstawie § 49 ust. 1 Statutu UKW (t.j. *Uchwała Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 20/2024/2025 z dnia 21 stycznia 2025 r.*) uchwała co następuje:

pozytywnie opiniuje proponowaną zmianę w *Regulaminie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego* w § 8 dotyczącą dopuszczenia możliwości przeprowadzania obron w języku angielskim.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ad.14

Sprawy bieżące.

Nie zgłoszono.

Ad.15

Wolne głosy i wnioski.

Nie zgłoszono.

.....
Protokołowała; mgr Justyna Kwiatkowska

Załącznik nr 1

Uzasadnienie Uchwały RDNI-T UKW Nr 1/2025/2026 z dnia 17 listopada 2025 r.

W postępowaniu habilitacyjnym wszczętym 15 stycznia 2025 roku na wniosek dr. inż. Łukasza Apiecionka przygotowane zostały cztery recenzje. Konkluzje w dwóch recenzjach są negatywne, a w dwóch pozostałych pozytywne. Podczas posiedzenia Komisji Habilitacyjnej w dniu 29 września 2025 roku jej członkowie przedstawili swoje opinie:

Prof. dr hab. inż. Marek Klonowski

W swojej recenzji Profesor ocenił w następujący sposób składowe osiągnięcia we wniosku habilitacyjnym:

1. Monografia „Liczby rozmyte w architekturze sztucznych sieci neuronowych”.

Zarzuty do oryginalności i zakresu - główny pomysł (sieć gęsta operująca na uporządkowanych liczbach rozmytych — OFN) w znacznej mierze pochodzi z pracy [7] z cyklu publikacji. Recenzent wskazuje, że poza opisem koncepcji w monografii brakuje przekonującej motywacji przewagi tej koncepcji nad klasycznymi metodami i innymi podejściami „rozmytymi”; użyta metodologia porównawcza jest dyskusyjna (szerszy opis zarzutów umieścił przy omówieniu pracy 7 z cyklu publikacji zgłoszonych jako część osiągnięcia).

Recenzent wskazał też inne błędy m.in: niefortunne objaśnienie „problemu NP-trudnego”; możliwe błędne zrozumienie pojęcia, niejasne „momenty arytmetyczne” (str. 29), problematyczna teza o zależności szybkości uczenia od wartości początkowych parametrów, niejasne zdanie o „stałej wartości błędu średniokwadratowego” przy dużych wagach startowych (str. 36), nieprecyzyjne odwołanie do „twierdzenia Kołmogorowa” jako rzekomo koniecznego do określenia wielkości sieci (str. 41).

Dodatkowo podkreślił, że monografia zawiera liczne drobne błędy językowe i składu. W efekcie ocenił, iż monografia nie jest dobrze napisana zaś wykład merytoryczny (w sensie znaczenia nowych wyników) jest zbyt mały jak na osiągnięcie habilitacyjne.

2. Cykl publikacji jako część osiągnięcia habilitacyjnego.

Recenzent zarzucił, że żadna z publikacji nie została opublikowana w czasopiśmie lub na konferencji o wysokim prestiżu międzynarodowym. Podkreślił jednak, że zakwalifikowanie prac do dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja nie budzi zastrzeżeń.

Recenzent zarzucił poszczególnym publikacjom wskazanym jako osiągnięcie, powtarzalność, brak nowych pomysłów, niezrozumiałość, nieścisłości przy opisywaniu i definiowaniu istotnych elementów, a także błędy edytorskie. Ponadto w ósmej pracy z cyklu autor deklaruje analizę formalną, której jednak w rzeczywistości nie przedstawiono.

Recenzent szczegółowo omówił pracę opublikowaną w czasopiśmie Sensors (oznaczoną jako [7]) wskazując tę pozycję jako źródło koncepcji w monografii (przy ocenie monografii). Pomysł przedstawiony w pracy uznał za ciekawy, chociaż nie na poziomie oczekiwanym od osiągnięcia habilitacyjnego.

Dodatkowo recenzent wskazał tu zastrzeżenia metodologiczne:

- zarzucił, że habilitant w publikacji porównuje liczbę neuronów, licząc węzły w swojej implementacji oraz w klasycznych metodach. Recenzent wskazał, że „neuron rozmyty” użyty przez habilitanta jest strukturą bardziej skomplikowaną niż standardowy neuron w zwykłej ANN. Stąd liczba operacji podstawowych (a w efekcie faktyczna złożoność obliczeniowa) może być istotnie różna w obu modelach,
- zarzucił też niedociągnięcia przy porównaniu wyników w zakresie szybkości działania. Wskazał, że habilitant porównuje swoją implementację napisaną w Pythonie z implementacją stworzoną w bibliotece Keras. Recenzent zaznacza, że choć zasadniczo implementacje w Keras są zoptymalizowane, to dla małych sieci (jak te analizowane w publikacji) Keras może być wolniejszy ze względu na narzut wymagany przez użycie samej biblioteki. Stąd ma wątpliwości do prawidłowości wniosku. Recenzent podkreślił również, że w publikacji brak analizy teoretycznej oraz brak oceny wpływu procesu „wyostrzania” (defuzyfikacji) na wyniki modelu.

W ocenie tego składnika osiągnięcia recenzent podsumował, że w całym cyklu nie zaprezentowano rozwiązania, pozwalającego stwierdzić, że proponowane metody rozwiązują jakkolwiek problem, którego wcześniej nie można było rozwiązać. Dodatkowo efektywność powstałych rozwiązań nie została należycie udokumentowana i uzasadniona, a także jakość prezentacji w pewnej części nie jest zadowalająca. Jednocześnie nowe pomysły zaprezentowane w cyklu wydają się stosunkowo proste.

3. Rozwiązanie technologiczne: współautorstwo w oryginalnym rozwiązaniu technologicznym Systemie Wspomagania Dowodzenia HMS C3IS JAŚMIN.

Recenzent nie odniósł się szczegółowo do tej części wskazując, że dostarczona dokumentacja jest zbyt skromna, by w pełni ocenić znaczenie osiągnięcia oraz udział habilitanta w nim.

Pozostałe aspekty oceny sylwetki habilitanta recenzent ocenił pozytywnie. Podkreślił obszerny dorobek publikacyjny habilitanta. Zwrócił jednak uwagę, że duża część publikacji ukazała się w wydawnictwach lokalnych lub w języku polskim, a w dorobku brakuje publikacji w czasopiśmie i na konferencjach wysokiej rangi. Recenzent podkreślił, że habilitant dobrze motywuje swoje badania względami praktycznymi, a wskaźniki bibliometryczne uznał za adekwatne dla osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

Również pozytywnie recenzent ocenił działalność aplikacyjną habilitanta oraz ogólną aktywność naukową i dydaktyczną.

Finalnie recenzent podkreślił jednak, że mimo licznych pozytywnych aspektów, nie rekomenduje nadania stopnia doktora habilitowanego, gdyż wskazane dzieło habilitacyjne, zawiera istotne wady. Najważniejsza z nich to brak uzasadnienia dla badań oraz brak przekonującej analizy proponowanego rozwiązania.

Ponadto, w trakcie posiedzenia Komisji recenzent ponownie podkreślił, że wiele elementów w sylwetce habilitanta sprawia pozytywne wrażenie. Pozytywnie ocenił jego aktywność naukową i dydaktyczną oraz zaangażowanie w liczne projekty. Wymienił zgłoszone osiągnięcia przez habilitanta zaznaczając, że koncentruje się na dwóch pierwszych: monografii oraz cyklu publikacji, gdyż opis trzeciego osiągnięcia (czyli współautorstwa w oryginalnym rozwiązaniu technologicznym) nie ujawnia szczegółów. Następnie odwołał się do swojej recenzji i podkreślił, iż podstawowym problemem dla niego była jakość dzieła habilitacyjnego. Stwierdził, że część zagadnień jest zbyt słabo zdefiniowana i nieco myląco, natomiast te elementy dobrze zdefiniowane takie jak podstawy sieci neuronowych i jej działanie nie wprowadzają nowych elementów i są dobrze znane.

Recenzent odniósł się także do cyklu prac przedstawionego jako osiągnięcie, gdzie podkreślił ich dużą różnorodność, jednak zarzucił, że zostały napisane niezrozumiale. Zarzucił im również błędy metodologiczne. Podkreślił także, iż nie widzi w pomysłach habilitanta właściwego odniesienia do rozwiązań innych autorów. Zgłosił wątpliwości do skuteczności rozwiązań, które podał habilitant. Zarzucił, iż jest niejasne czy habilitant odnosi się do liczby węzłów, liczby warstw czy do rzeczywistych obliczeń. Zaznaczył też, że nawet jeśli w propozycjach habilitanta obliczeń jest mniej, to mogą być bardziej złożone z racji tego, że działają na obiektach rozmytych, co w takim przypadku umniejsza skuteczność propozycji. Podkreślił też, iż brakuje mu głębszego porównania proponowanych przez habilitanta rozwiązań z aktualnym stanem wiedzy. Na koniec zarzucił jeszcze, iż te oryginalne pomysły przedstawione w cyklu publikacji nie są w wystarczający sposób opisane i uzasadnione.

Prof. dr hab. inż. Remigiusz Grzegorz Wiśniewski

W swej recenzji uznał, że:

- monografia oraz cykl artykułów spełniają wymogi formalne,

- natomiast osiągnięcie dotyczące HMS C3IS JASMINE nie spełnia wytycznych ustawowych, gdyż dokumentacja nie zawierała informacji o indywidualnym wkładzie habilitanta oraz precyzyjnego omówienia oryginalności osiągnięcia. W konsekwencji to osiągnięcie nie było rozpatrywane w dalszej części recenzji.

Następnie recenzent przeszedł do merytorycznej oceny osiągnięć naukowych.

1. Monografia naukowa „Liczby rozmyte w architekturze sieci neuronowych”.

Recenzent uznał, że monografia ta przedstawia oryginalne i nowatorskie opracowanie skalowalnej rozmytej sztucznej sieci neuronowej wykorzystującej skierowane liczby rozmyte. Podkreślił, że habilitant opracował własną architekturę sieci rozmytej, cztery algorytmy uczenia, a zaproponowane rozwiązania zostały gruntownie zweryfikowane eksperymentalnie. Zwrócono uwagę na dużą aktywność badawczą, dojrzałość naukową oraz przygotowanie kodu w języku Python wspomagającego zastosowanie rozmytych sieci neuronowych.

Recenzent stwierdził, że opracowane i zrealizowane rozwiązanie stanowi znaczny i istotny wkład w rozwój dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja.

2. Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych

Recenzent przeanalizował każdą z nich, wskazując, że publikacje tworzą spójną całość tematyczną, koncentrującą się na zastosowaniu logiki rozmytej, sztucznych sieci neuronowych i mechanizmów bezpieczeństwa teleinformatycznego. Habilitant jest pierwszym autorem wszystkich artykułów, w tym czterech samodzielnych, co świadczy o bardzo dobrej aktywności i samodzielności naukowej.

Recenzent podkreślił, że cykl publikacji ma wysoki poziom merytoryczny, obejmuje badania przeprowadzone w kraju i za granicą (m.in. w Uniwersytecie w Bambergu), a zaprezentowane rozwiązania są oryginalne i eksperymentalnie zweryfikowane. W podsumowaniu tej części stwierdził, że autorskie osiągnięcie zawarte w cyklu publikacji kandydata stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja.

Recenzent pozytywnie ocenił ogólną aktywność naukową. Wskazał liczne publikacje, wystąpienia konferencyjne i udział w projektach badawczych. Podkreślił aktywność dydaktyczną habilitanta. Recenzent zaakcentował też pozytywnie jego wysokie wskaźniki cytowań.

W ocenie końcowej recenzent stwierdził, że dr inż. Łukasz Apiecionek wykazuje się istotną aktywnością naukową oraz posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny informatyka techniczna i telekomunikacja. W związku z tym recenzent poparł wniosek o nadanie dr. inż. Łukaszowi Apiecionkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżyniersko-technicznych, w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja.

Ponadto, w trakcie posiedzenia Komisji recenzent podkreślił, że ocena zgłoszonych osiągnięć była wyjątkowo trudna. Zaznaczył, że opis trzeciego osiągnięcia (współautorstwa w oryginalnym

rozwiązania technologiczny) nie pozwala na formalną ocenę i dlatego skoncentrował się na dwóch pierwszych osiągnięciach, czyli na monografii oraz cyklu publikacji.

Podkreślił, że analizując dwa pierwsze osiągnięcia dostrzegł elementy nowości i uznał je jako wystarczająco znaczący wkład w rozwój dyscypliny. Zaznaczył jednak, iż zauważył też sporo niedociągnięć. Jako najważniejsze wskazał mało przejrzysty opis osiągnięć, który wymaga dużego wysiłku, by znaleźć w treści co konkretnie jest tym osiągnięciem. Stwierdził też, że oceniając osiągnięcia łączył najważniejsze elementy obu, co razem przechyliło wagę jego oceny na pozytywną i uznał, że osiągnięcia spełniły minimalnie warunki ustawowe habilitacji.

Prof. dr hab. Grzegorz Marcin Wójcik

Recenzent szczegółowo analizuje monografię „Liczby rozmyte w architekturze sztucznych sieci neuronowych”, która według niego stanowi główne osiągnięcie habilitacyjne.

Według recenzenta pierwsze dwa rozdziały mają przede wszystkim charakter wprowadzający, choć przykłady zastosowań kończące drugi rozdział, należy już zaliczyć do wkładu habilitanta w rozwój dyscypliny. Największe znaczenie ma trzeci rozdział zatytułowany Rozmyte sieci neuronowe. Obejmuje on opis znanych wcześniej architektur, takich jak FALCON i ANFIS, oraz wprowadza nowy model zaprojektowany przez autora – rozmytą sieć neuronową bazującą na głębokim uczeniu konwolucyjnym, w której wagi są skierowanymi liczbami rozmytymi.

Recenzent zwrócił uwagę, że autor metodycznie i systematycznie przedstawił cały scenariusz pracy nad modelem, zaprezentował kod w języku Python z możliwością wykorzystania w bibliotece NumPy oraz przedstawił przykłady użycia i analizę wyników.

W opinii recenzenta osiągnięcie to charakteryzuje się wysokim poziomem innowacyjności. Połączenie zalet głębokiego uczenia z możliwościami logiki rozmytej pozwala na efektywne wnioskowanie i generalizację wiedzy, a uproszczona arytmetyka obliczeniowa przekłada się na znaczne przyspieszenie uczenia. Dodatkowo zastosowany sposób implementacji, w tym przeciążenie operatorów arytmetycznych i integracja z NumPy, otwiera możliwości praktycznego wykorzystania opracowanej metody przez innych badaczy.

Recenzent sformułował również kilka uwag krytycznych o charakterze redakcyjnym. Zwrócił uwagę, że wstęp, podsumowanie i spisy nie powinny być numerowane jak rozdziały, a fragment zawierający kod programu lepiej byłoby zamieścić w dodatku. Negatywnie ocenił także włączenie ilustracji przedstawiającej notatnik Colab. Wskazał ponadto, że dwie trzecie monografii mają charakter wprowadzający i podręcznikowy, co nie wnosi istotnej wartości z punktu widzenia oryginalności pracy.

Pomimo tych uwag recenzent podkreślił, że zaproponowane rozwiązanie jest oryginalne, dobrze udokumentowane i stanowi realny wkład w rozwój informatyki technicznej. Całościowa ocena monografii jest jednoznacznie pozytywna.

Recenzent ocenił dorobek naukowy dr. inż. Łukasza Apiecionka na podstawie danych z bazy DBLP, uznając go za spójny, tematycznie ukierunkowany i w pełni rozwinięty po uzyskaniu stopnia doktora. Recenzent podkreślił, że choć nie jest to dorobek wybitny, jest wystarczający i pokazuje solidny warsztat badawczy. Podkreślił też, że cały informatyczny dorobek publikacyjny został wypracowany po doktoracie, co wskazuje na ciągłość i aktywność badawczą habilitanta.

Recenzent pozytywnie ocenił główne kierunki badań obejmujące zastosowanie logiki rozmytej w cyberbezpieczeństwie, w tym opracowanie inteligentnych mechanizmów ochrony przed atakami DoS, rozmytych metod sterowania ruchem pakietów oraz mechanizmów ochrony transmisji danych w protokołach Multi-Path TCP. Recenzent podkreślił, że habilitant proponował rozwiązania o charakterze oryginalnym i efektywnym, w tym model projektowania architektury IoT z zastosowaniem rozmytej obserwacji oraz wykorzystanie rozmytych sieci neuronowych do predykcji anomalii w logach i sieciach blockchain.

Recenzent wskazał również na współautorstwo oryginalnego osiągnięcia projektowego i technologicznego HMS C3IS JAŚMIN, które posiada wyraźny aspekt aplikacyjny.

Recenzent uznał, że przedstawione osiągnięcia naukowe spełniają wymagania ustawowe i stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny. Podsumowując, dorobek naukowy dr. inż. Łukasza Apiecionka został oceniony pozytywnie jako wartościowy, spójny i posiadający znaczący potencjał rozwojowy.

Ponadto, w trakcie posiedzenia Komisji recenzent podkreślił, że ma spostrzeżenia bardzo zbliżone do wcześniej przemawiającego recenzenta dr. hab. inż. Remigiusza Grzegorza Wiśniewskiego. Następnie pozytywnie ocenił sylwetkę habilitanta, podkreślając dorobek, monografię i ogólną aktywność naukową. Zaznaczył też, iż publikacje habilitanta mogłyby być zgłoszone do trochę lepiej punktowanych czasopism. Następnie recenzent docenił w pracy habilitanta, to że realizował projekty dla wojska, zaznaczając, że w świetle aktualnej sytuacji geopolitycznej, jest presja społeczna, by naukowcy byli aktywni w tym obszarze.

Następnie, recenzent uzasadnił, że w świetle przywróconych kolokwiów habilitacyjnych, jeśli pojawiają się jakieś wątpliwości w kwestii osiągnięć habilitanta, to można je wyjaśnić na takim spotkaniu. Dlatego też ocenił pozytywnie pracę habilitanta, by mógł on ewentualne wątpliwości czy zarzuty odeprzeć w trakcie wspomnianego kolokwium.

Prof. dr hab. Marek Maria Kisiel-Dorohinicki

Zasadnicza część recenzji koncentruje się na ocenie osiągnięcia naukowego składającego się z trzech elementów: monografii o liczbach rozmytych w sieciach neuronowych, cyklu publikacji dotyczących wykorzystania logiki rozmytej w bezpieczeństwie systemów teleinformatycznych oraz współautorstwa rozwiązania technologicznego w systemie HMS C3IS JAŚMIN. Recenzent zwraca

uwagę, że już samo połączenie tych trzech elementów budzi wątpliwości formalne, jednak przyjął najbardziej korzystne dla kandydata założenie i ocenił cykl publikacji.

Monografia została uznana przez recenzenta za publikację o charakterze podręcznikowym, z nadmiernie ogólnymi rozdziałami wstępnymi i zbyt podstawowymi eksperymentami. Wskazał też, iż współautorstwo rozwiązania technologicznego opisano w dokumentacji zbyt ogólnie, by możliwa była ocena faktycznego wkładu autora.

W odniesieniu do cyklu publikacji recenzent podkreśla, że nie wszystkie prace wpisują się w zadeklarowany temat, a część z nich ma ograniczony zakres eksperymentalny i brak odniesienia do rozwiązań „state of the art”. Wskazuje również niedostateczny poziom weryfikacji hipotez badawczych, brak pogłębionej analizy statystycznej i zbyt uproszczony aparat analityczny. Wyniki badań często mają charakter opisowy („metoda działa”), bez wystarczającego porównania z innymi podejściami. Jednocześnie recenzent zarzuca, że nie wszystkie publikacje wpisują się precyzyjnie w określony temat oraz że kandydat nie nazwał osiągnięcia, tylko odwołuje się do niego opisowo. W ocenie poszczególnych publikacji recenzent wskazał następujące zarzuty:

- [C1]. Brak odniesienia do rozwiązań state of the art. Eksperymenty pokazują utrzymanie akceptowalnego obciążenia pamięciowego, ale brak porównań z innymi metodami i analizy statystycznej.
- [C2]. Bardziej skomplikowana konfiguracja niż w [C1], lecz nadal trudno znaleźć rozbudowane odniesienie do innych rozwiązań. Recenzent wskazuje, że jakościowe porównanie z innymi metodami w praktyce odnosi się jedynie do ręcznego budowania reguł zarządzania ruchem.
- [C3]. Bardzo podobna koncepcja i formalizacja jak w [C2], przeniesiona na zarządzanie ruchem w protokole TCP. Analiza tabelaryczna wyników nie wnosi nic poza odczuciem, że algorytm działa. Brak też szerszych porównań i statystyki.
- [C4]. Część przeglądowa nie wnosi wartości dodanej do osiągnięcia; stanowi wstęp do przeniesienia podejścia z [C2] na urządzenia IoT.
- [C5]. Prawie dokładnie ten sam schemat co [C2] ze wstępem z [C4], tylko w odniesieniu do konfiguracji opisanych w [C3]. Bardzo podobne rysunki i sposób jakościowego porównania jak w poprzednich publikacjach. Ponownie brak statystycznej analizy.
- [C6]. Zachowany ten sam schemat badań (jak w [C5]), dodatkowo pokazano efekty defuzyfikacji.
- [C7] i [C8]. Choć wprowadzają do cyklu porównanie efektywności rozwiązań wykorzystujących różne algorytmy lub struktury sieci, to wciąż brakuje dyskusji statystycznej oczywistej dla tej klasy algorytmów uczących się oraz szerszego porównania różnych konfiguracji.

Podsumowując, recenzent wskazuje, iż deklarowana (w publikacjach) skuteczność wymaga znacznie bogatszego materiału eksperymentalnego, pogłębionej refleksji i bardziej rozbudowanego aparatu analitycznego. Brakuje w nich modelu zjawiska, natomiast ograniczenie się do jakościowych

konkluzji i powtarzalny schemat prac nie pozwalają uznać cyklu za dojrzałe osiągnięcie habilitacyjne. W efekcie przywołanych argumentów recenzent wskazuje, iż nie może pozytywnie ocenić przedstawionego w formie cyklu publikacji osiągnięcia naukowego.

W ocenie dorobku naukowego recenzent zauważył znaczną ilość publikacji po doktoracie, oceniając jako przyzwoite wskaźniki bibliometryczne habilitanta. Zarzucił jednak, że większość publikacji ma charakter konferencyjny, głównie krajowy, a artykuły w czasopismach ograniczają się do kilku pozycji w MDPI i Journal of Universal Computer Science. Zwrócił uwagę, że część danych bibliometrycznych przedstawiono niekompletnie, zarzucając brak należytej staranności przy przygotowywaniu dokumentacji. Zarzucił, że choć ilościowo dorobek habilitanta jest wystarczający, to ranga jego publikacji jest niska.

Recenzent pozytywnie ocenił aktywność organizacyjną habilitanta, udział w konferencjach, działalność ekspercką i współpracę z przemysłem, a także aktywność dydaktyczną.

Recenzent podkreśla, że mimo szerokiej aktywności naukowej, przedstawione osiągnięcie główne nie spełnia kryteriów do nadania stopnia doktora habilitowanego, dlatego też w konkluzji stwierdza, że zaprezentowane osiągnięcie naukowe nie posiada wymaganych walorów naukowych i badawczych i w efekcie wnioskuje o odrzucenie wniosku dra inż. Łukasza Apiecionka o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja.

Ponadto, w trakcie posiedzenia Komisji recenzent przywołał zarzuty z recenzji wskazując, iż zgłoszona przez habilitanta monografia jako osiągnięcie habilitacyjne nie ma charakteru pracy badawczej, lecz jest bardziej podręcznikiem. Opisane rezultaty uznał za niewystarczające by traktować dalej to osiągnięcie jako podstawę do habilitacji.

Następnie, ocenił opis osiągnięcia trzeciego (współautorstwo w oryginalnym rozwiązaniu technologicznym) jako niewystarczający. Podkreślił, że brak jest w opisie wskazania w jakim zakresie habilitant brał udział w tym osiągnięciu. Dlatego też, również to osiągnięcie uznał za niewystarczające by właściwie ocenić wniosek habilitanta.

Z powodu powyższych argumentów skoncentrował swoją ocenę na drugim osiągnięciu zgłoszonym przez habilitanta – cyklu publikacji – uznając wartość podanych wskaźników bibliometrycznych. Wskazał, że ma poważne zarzuty do analizy i interpretacji wyników. Zaznaczył, że w jego odbiorze, jakość prac jest za niska jak na poziom doktora habilitowanego.

Podkreślił też, że tematy są ciekawe i dopiero ostatnie publikacje w cyklu pokazują szerszy kontekst badań i odniesienie do innych metod. Ponadto dopiero ostatnie prace, pozwalają odczuć, że w osiągnięciu prezentowane jest coś nowego i mają wartość potwierdzoną eksperymentalnie.

Podsumowując, prof. dr hab. Marek Kisiel-Dorohinicki zaznaczył, że po szczegółowej analizie poszczególnych publikacji, którą zawarł w recenzji, całokształt nie przekonał go do wystawienia pozytywnej recenzji. Jednocześnie jednak podkreślił, że całokształt dorobku i aktywności habilitanta

wskazują na dojrzałość naukową i w jego opinii zabrakło dopracowania osiągnięć, które miały być podstawą wniosku habilitacyjnego.

Prof. dr hab. inż. Zbyszko Królikowski

Profesor Zbyszko Królikowski podkreślił, że habilitant ma w swoim dorobku wiele publikacji zarówno w na konferencjach jak i w czasopismach. Podobnie, jest recenzentem różnych artykułów dla wielu czasopism i konferencji. Ogólnie określił dorobek dr. inż. Łukasza Apiecionka jako ponadprzeciętny. Oceniał też, że w jego opinii habilitant wniósł odpowiedni wkład w rozwój problematyki.

Dr hab. Piotr Prokopowicz

Dr hab. Piotr Prokopowicz skrótowo wymienił trzy osiągnięcia zgłoszone we wniosku habilitacyjnym. Wskazał jako najlepiej opisane i charakterystyczne pierwsze osiągnięcie - monografię. Zaznaczył, że zajmuje się zbiorami rozmytymi oraz skierowanymi liczbami rozmytymi i dlatego w jego odczuciu zaproponowana przez habilitanta monografia prezentuje zauważalny krok w rozwoju tego obszaru wiedzy. Wskazał, że autoreferat mógłby lepiej uwypuklać osiągnięcia i być lepiej zorganizowany pod względem ich opisu. Podsumowując, dr hab. Piotr Prokopowicz pozytywnie ocenił sylwetkę i aktywność naukową habilitanta oraz wniosek.

Prof. dr hab. inż. Ngoc Thanh Nguyen

Wskazał trzy osiągnięcia zaproponowane przez habilitanta w swoim wniosku: monografię, cykl publikacji i osiągnięcie technologiczne. Podkreślił też, że wszystkie te elementy powinny być oceniane i każdy wnosi nową wiedzę.

Podkreślił pozytywnie, że habilitant jest jedynym autorem czterech zgłoszonych publikacji, przy czym w pozostałych publikacjach, gdzie jest współautorem, z reguły jest wskazany jako osoba do korespondencji, zatem jego udział w publikacjach wskazanych jako cykl jest znaczący.

Następnie, Przewodniczący wskazał jako negatywny element, dobór miejsc publikacji podkreślając, że brakuje wysoko punktowanych czasopism i konferencji z informatyki. Zarzucił też, że część publikacji pochodzi z wydawnictw, gdzie można prace naukowe opublikować. Zaznaczył jednak pozytywnie, że czasopismo Journal of Universal Computer Science, w którym habilitant opublikował część swoich prac, bardzo starannie recenzuje zgłoszone artykuły naukowe.

Wyraził również opinię, że gdyby monografia była opublikowana w języku angielskim, miałaby większy zasięg co podniosłoby wyraźnie jej wartość. Oceniał ogólnie, że habilitant w wielu przypadkach dobierał łatwiejsze miejsca publikacji stawiając bardziej na wygodę i szybkość publikacji, nie dbając o wybór lepszych wydawnictw.

Następnie, Przewodniczący skoncentrował się na treści osiągnięć jako najważniejszej części całego wniosku. Zgodził się z wcześniejszymi opiniami, które zarzucały brak wyraźnego porównania wkładu badań habilitanta z istniejącym stanem wiedzy. Jednocześnie zaznaczył, iż poza publikacją szóstą, którą uznał za koncepcyjną, to pozostałe prace zawierają zaawansowane rozwiązania. Wskazał, że chociaż miejsce publikacji MDPI nie jest najlepsze, to treść jest wartościowa.

Przewodniczący wskazał, że trzecia część – współudział w rozwiązaniu technologicznym – jest poważnym składnikiem osiągnięcia. Pozytywnie podkreślił zaangażowanie habilitanta w pracach grupy roboczej NATO MIP. Zaznaczył, że istotnym elementem jest to, iż habilitant był jedynym wykonawcą prac badawczych. Prace polegały na prowadzeniu badań, opracowaniu metod i wytworzeniu narzędzia do prowadzenia wydajnego procesu weryfikacji uczestników imprez sportowych z wykorzystaniem podpisu cyfrowego.

Przewodniczący zgodził się, że autoreferat wraz z opisem osiągnięć mógł być staranniejsze przygotowany. Przyznał też, że podchodził do analizy złożonego wniosku dwukrotnie. Przewodniczący przyznał, iż przy pierwszym podejściu negatywnie odebrał jakość zgłoszonych osiągnięć. Jednak, przy drugim podejściu, po dokładniejszym przyjrzeniu się wnioskowi i zawartości publikacji, Przewodniczący uznał, że całokształt jest na granicy akceptacji, ale po stronie pozytywnej. Uznał, iż mimo pewnych braków, wkład pracy habilitanta jest znaczny.

Przewodniczący pozytywnie ocenił ogólną aktywność habilitanta, doceniając całokształt wszystkich publikacji, zaangażowanie w projekty, parametry bibliometryczne, występowanie jako promotor pomocniczy doktoratu, a także staże naukowe. Na koniec podsumował, że po wstępnym wahaniu, pozytywnie ocenił osiągnięcia habilitanta wskazane we wniosku.

Komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym jednogłośnie poparła uchwałę negatywnie opiniującą wniosek dr. inż. Łukasza Apiecionka o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja.

Rada Dziedziny Nauk Inżynieryjno-Technicznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego uwzględniając dwie recenzje zakończone negatywnymi konkluzjami w postępowaniu dr. inż. Łukasza Apiecionka o nadanie stopnia doktora habilitowanego, dokumentację postępowania oraz negatywną opinię Komisji habilitacyjnej w sprawie nadania dr. inż. Łukaszowi Apiecionkowi stopnia doktora habilitowanego nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja dnia 17 listopada 2025 roku odmówiła dr. inż. Łukaszowi Apiecionkowi nadania stopnia doktora habilitowanego nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie informatyka techniczna i telekomunikacja.

W głosowaniu tajnym w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Łukaszowi Apiecionkowi w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie informatyka

techniczna i telekomunikacja uprawnionych do głosowania było 17 osób, obecnych było 12 osób, głosów ważnych oddano 12, w tym 11 głosów na TAK oraz 1 głos wstrzymujący się.

Załącznik nr 4 do Protokołu Nr 1/2025/2026 RDNI-T z dnia 17.11.2026

Załącznik do Regulaminu

RODZAJE CERTYFIKATÓW POŚWIADCZAJĄCYCH ZNAJOMOŚĆ JĘZYKA OBCEGO NA POZIOMIE BIEGŁOŚCI JĘZYKOWEJ NIE NIŻSZYM NIŻ B2

Dokumentem poświadczającym znajomość języka obcego na poziomie biegłości językowej nie niższym niż B2 jest certyfikat poświadczający znajomość danego języka obcego w zakresie czterech umiejętności językowych: rozumienie ze słuchu, czytanie, mówienie i pisanie, na poziomie biegłości językowej B2, C1 albo C2, wydany przez wskazaną instytucję:

1) w zakresie języka angielskiego:

- University of Cambridge, ESOL Examinations:
 - B2 First (FCE),
 - C1 Advanced (CAE),
 - C2 Proficiency (CPE),
 - B2 Business Vantage (BEC Vantage),
 - C1 Business Higher,
 - Certificate in English for International Business and Trade (CEIBT),
- University of Cambridge, ESOL Examinations, British Council, IDP IELTS Australia: International English Language Testing System IELTS – co najmniej 5,5 pkt,
- Trinity College London:
 - ESOL Skills for Life – Level 1 (B2) lub wyższy,
 - Integrated Skills in English (ISE) – ISE II lub wyższy,
 - ISE Digital – powyżej 80 pkt (B2),
- Educational Testing Service (ETS):
 - Test of English as a Foreign Language (TOEFL) w wersji Internet-Based Test (iBT) – co najmniej 72 pkt,
 - Test of English for International Communication (TOEIC) – co najmniej: 785 pkt z części Listening & Reading oraz 150 pkt z części Speaking oraz 160 pkt z części Writing, –
- Pearson Assessment English:
 - Pearson English International Certificate – wersja papierowa i komputerowa (poprzednio Pearson Test of English General (PTE) lub London Tests of English) – Level 3 (Edexcel Certificate in ESOL International Level 1 – ocena Pass, Merit, Distinction) lub wyższy,
 - Pearson Test of English Academic (PTE Academic) w wersji stacjonarnej i wersji online – co najmniej 59 pkt,
- LanguageCert (PeopleCert Qualifications (PCQ)):
 - LanguageCert International ESOL – LanguageCert Level 1 Certificate in ESOL International (Listening, Reading, Writing) (Communicator B2), występujący również pod nazwą: LanguageCert International ESOL Communicator B2 Listening, Reading, Writing lub wyższy łącznie z LanguageCert Level 1 Certificate in ESOL International (Speaking) (Communicator B2), występującym również pod nazwą LanguageCert International ESOL Communicator B2 Speaking lub wyższym,

- LanguageCert Academic – LanguageCert Level 1 Certificate in ESOL International (Listening, Reading, Writing, Speaking) (LanguageCert Academic B2) lub wyższy,
- LanguageCert Test of English – LanguageCert Level 1 Certificate in ESOL International (Listening, Reading, Writing, Speaking) (LanguageCert Test of English B2) lub wyższy,
- Education Development International (EDI), London Chamber of Commerce and Industry Examinations Board: London Chamber of Commerce and Industry Examinations (LCCI):
- English for Business Level 2 lub wyższy,
- Foundation Certificate for Teachers of Business English (FTBE),
- European Consortium for the Certificate of Attainment in Modern Languages – Level B2 (Vantage) lub wyższy, – telc GmbH, WBT Weiterbildungs-Testsysteme GmbH:
- Certificate in English,
- Certificate in English for Business Purposes,
- Certificate in English for Technical Purposes,
- telc English,
- telc English Business,
- telc English Technical,
- telc English University,
- 2) w zakresie języka arabskiego:
 - Islamic Chamber of Commerce and Industry (ICCI) – ALPT (Arabic Language Proficiency Test),
 - Université d’Alger 2 – Centre d’Enseignement Intensif des Langues, Certificat,
- 3) w zakresie języka bułgarskiego: Sofijski Uniwersytet im. Sv. Kliment Ohridski (Uniwersytet Sofijski imienia św. Klemensa Ochrydzkiego w Sofii), Departament za ezikovo obučenje (ičas) Sertifikat po bylgarski jezik, Svidetelstvo za nivo na vladeene na ezik,
- 4) w zakresie języka chińskiego:
 - Guójiā Huáyǔ Cèyàn Tuīdòng Gōngzuòwěiyuánhui (The Steering Committee for the Test Of Proficiency-Huayu) – TOCFL (Test of Chinese as a Foreign Language) – Level 4 (B2) lub wyższy,
 - The Office of Chinese Language Council International, Hanban: Hànyǔ Shuǐpíng Kǎoshì (HSK) – Level 4 (B2) lub wyższy,
 - Center for Language Education and Cooperation, HSK 4 (B2) lub wyższy,
- 5) w zakresie języka chorwackiego: Croaticum, Centar za hrvatski kao drugi i strani,
- 6) w zakresie języka czarnogórskiego:
 - Centar za obrazovanje odraslih JU Gimnazija „Slobodan Škerović” na osnovu Rješenja o izdavanju Licence Ministarstva prosvjete Crne Gore, Sertifikat,
 - Filozofski fakultet – Univerzitet Crne Gore, Nikšić, Uvjerjenje da je kandidat položio ispit iz crnogorskog jezika na nivou,
- 7) w zakresie języka czeskiego: Univerzita Karlova v Praze, státní jazyková zkouška – CCE,
- 8) w zakresie języka duńskiego:
 - Prøve i Dansk 3,
 - Dansk Studieprøven,
- 9) w zakresie języka estońskiego: Innove, Eesti keele tasemetunnistus,
- 10) w zakresie języka fińskiego:
 - Jyväskylän yliopisto ja Opetushallitus – Yleiset Kielitutkinnot (YKI) 4 lub wyższy,
 - Opetushallitus Utbildningsstyrelsen, Yleiset Kielitutkinnot (YKI) 4 lub wyższy,
 - National Certificates of Language Proficiency, Yleiset Kielitutkinnot (YKI), taso 4 lub wyższy,
- 11) w zakresie języka francuskiego:
 - Centre international d'études pédagogiques (CIEP):

- – Diplôme d'Étude en Langue Française (DELFF),
- – Diplôme Approfondi de Langue Française (DALF),
- – Test de Connaissance du Français (TCF) – co najmniej 400 pkt,
- Chambre de commerce et d'industrie de Paris (CCIP):
- – Diplôme de Français des Affaires (DFA) – 1er degré (DFA 1) lub wyższy,
- – Diplôme de Français Professionnel (DFP) – Affaires B2 lub wyższy,
- Alliance Française:
- – Diplôme Supérieur Langue et Culture Françaises (DSLFCF),
- – Diplôme Supérieur d'Études Françaises Modernes (DS),
- – Diplôme de Hautes Études Françaises (DHEF),
- telc GmbH, WBT Weiterbildungs-Testsysteme GmbH:
- – Certificat Supérieur de Français,
- – telc Français,
- Educational Testing Service (ETS): Test de Français International (TFI) – co najmniej 605 pkt,
- SELFEE – Sorbonne Université:
- – Sorbonne B2, C1 – Certificat pratique de langue française,
- – Sorbonne C2 – Diplôme de langue et littérature françaises,
- – Sorbonne C3 – Diplôme supérieur d'études françaises,
- 12) w zakresie języka greckiego:
- Kentro Ellinikis Glossas (Centrum Języka Greckiego) – Pistopoiitiko ellinomatheias,
- Panepistimio Kyprou, Scholeio Ellinikis Glossas – poziom 3 (B2) lub wyższy,
- 13) w zakresie języka hiszpańskiego:
- Fundación para la Investigación y Desarrollo de la Cultura Española (FIDESCU) – D.I.E. (Diploma Internacional de Español),
- Instituto Cervantes (Instytut Cervantesa) – DELE (Diploma de Español como Lengua Extranjera),
- Universidad de Salamanca – DELE (Diploma de Español como Lengua Extranjera),
- telc GmbH, WBT Weiterbildungs-Testsysteme GmbH:
- – Certificado de Español para Relaciones Profesionales,
- – telc Español,
- 14) w zakresie języka japońskiego: Japan Educational Exchanges and Services, The Japan Foundation, Japanese Language Proficiency Certificate – poziom N2 (B2) lub wyższy,
- 15) w zakresie języka katalońskiego: Generalitat de Catalunya:
- Certificat de nivell de intermedi de català,
- Certificat de nivell de suficiència de català,
- Certificat de nivell de superior de català,
- 16) w zakresie języka koreańskiego: National Institute for International Education (NIIED) – TOPIK (Test of Proficiency in Korean) – poziom 4 (B2) lub wyższy,
- 17) w zakresie języka litewskiego: Vilniaus Universitetas, Filologijos Fakultetas, pažymėjimas (certyfikat),
- 18) w zakresie języka łotewskiego: Latvijas Republikas Izglītības un zinātnes ministrijas Valsts izglītības satura centrs (VISC) – Valsts valodas prasmes apliecība (Certificate of Fluency in the Official Language), Trešā (augstākā) pakāpe,
- 19) w zakresie języka niderlandzkiego:
- Nederlands als Vreemde Taal/Dutch as a Foreign Language (CNaVT): Profiel Professionele Taalvaardigheid (PPT)/Profile Professional Language Proficiency (PPT), Profiel Taalvaardigheid Hoger Onderwijs (PTHO)/Profile Language Proficiency Higher Education (PTHO), Profiel Academische Taalvaardigheid (PAT)/Profile Academic Language Proficiency

(PAT), Educatief Startbekwaam (STRT), Educatief Professioneel (EDUP), Nederlands als Tweede Taal II (NT2-II)/Dutch as a Second Language II (NT2-II),

– Universiteit Antwerpen, KU Leuven, Universiteit Gent, Vrije Universiteit Brussel – Interuniversitaire Taaltest Nederlands voor Anderstaligen (ITNA),

20) w zakresie języka niemieckiego:

– Goethe-Institut:

– Goethe-Zertifikat,

– Kleines Deutsches Sprachdiplom (KDS),

– Grosses Deutsches Sprachdiplom (GDS),

– Zertifikat Deutsch für den Beruf (ZDfB),

– TestDaF Institut: Test Deutsch als Fremdsprache (TestDaF) – TDN 3 lub wyższy,

– Österreich Institut, Prüfungszentren des Österreichischen Sprachdiploms für Deutsch (ÖSD): ÖSD Zertifikat,

– telc GmbH, WBT Weiterbildungs-Testsysteme GmbH:

– Zertifikat Deutsch Plus,

– Zertifikat Deutsch für den Beruf (telc Deutsch B2 Beruf),

– telc Deutsch,

– Kultusministerkonferenz (KMK): Deutsches Sprachdiplom II der Kultusministerkonferenz der Länder (DSD II),

– Hochschulrektorenkonferenz (HRK),

– Deutscher Industrie- und Handelskammertag (DIHK), Carl Duisberg Centren (CDC): Prüfung Wirtschaftsdeutsch International (PWD),

21) w zakresie języka norweskiego: Test i norsk:

– høyere nivå,

– norskprøve,

22) w zakresie języka portugalskiego:

– Centro De Avaliação e Certificação de Português Língua Estrangeira (CAPLE):

– Diploma Intermédio de Português Língua Estrangeira (DIPLE),

– Diploma Avançado de Português Língua Estrangeira (DAPLE),

– Diploma Universitário de Português Língua Estrangeira (DUPLE),

– Camões – Instituto da Cooperação e da Língua: Certificação EPE (Ensino Português no Estrangeiro),

23) w zakresie języka rumuńskiego:

– Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj Napoca, Certificat de competență lingvistică,

– Ministerul Educației Naționale, Institutul Limbii Române, Atestat de competență lingvistică a cunoștințelor de limba română (Institute for Romanian Language, the Romanian Ministry of Education, Research and Innovation),

24) w zakresie języka serbskiego: – Univerzitet u Beogradu (University of Belgrade), Filološki fakultet, – Centar za srpski kao strani jezik (Center for Serbian as Foreign Language), Filološki fakultet, University of Belgrade,

25) w zakresie języka słowackiego: Univerzita Komenského v Bratislave; Filozofická fakulta Studia Academica Slovaca – centrum pre slovenčinu ako cudzí jazyk: Certifikovaná skúška zo slovenčiny ako cudzieho jazyka,

26) w zakresie języka słoweńskiego: Univerza v Ljubljani (University of Ljubljana), Filozofska Fakulteta (Faculty of Arts):

– Spričevalo o izpitu iz znanja slovenščine na višji ravni (B2),

– Spričevalo o izpitu iz znanja slovenščine na ravni odločnosti (C1, C2),

27) w zakresie języka szwedzkiego: Stockholms universitet:

– Bedömning av språkfärdighet inom sfi/svenska som andraspråk,

- Test i svenska för universitets- och högskolestudier (TISUS),
- 28) w zakresie języka tureckiego:
 - Yunus Emre Enstitüsü (Yunus Emre Foundation): Türkçe Yeterlik Belgesi – powyżej 55 pkt,
 - Uluslararası Türkçe Testi,
- 29) w zakresie języka ukraińskiego:
 - The National Commission for the State Language Standards (Національна комісія зі стандартів державної мови),
 - The School of Ukrainian Language and Culture (SOUL) at the Ukrainian Catholic University,
- 30) w zakresie języka węgierskiego: Eötvös Loránd Tudományegyetem,
- 31) w zakresie języka wietnamskiego: Chứng chỉ năng lực tiếng Việt dùng cho người nước ngoài – poziom A4 (B2) lub wyższy,
- 32) w zakresie języka włoskiego:
 - Università per Stranieri di Siena – Certificazione d'Italiano come Lingua Straniera CILS Due-B2 lub wyższy,
 - Società Dante Alighieri – Progetto Lingua Italiana Dante Alighieri (PLIDA),
 - Università degli Studi Roma Tre – Cert.it livello B2 lub wyższy,
 - Accademia Italiana di Lingua (AIL) – DILI B2, DALC C1, DALC C2, DALI C1, DALI C2,
 - Università per Stranieri di Perugia: Certificato di Conoscenza della Lingua Italiana CELI 3 lub wyższy; Certificato Italiano Commerciale CIC,
 - telc GmbH, WBT Weiterbildungs-Testsysteme GmbH:
 - – Certificato Superiore d'Italiano,
 - – telc Italiano B2.

Opracowano na podstawie Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 lipca 2025 r. w sprawie rodzajów dokumentów poświadczających znajomość języka, w którym odbywa się kształcenie na studiach (Dz.U. 2025, poz. 1045).